

+ na tasmie
dalekopisu +

W W. BRYTANII WYDA
RZYLI SIĘ cztery katastro
fy lotnicze. W katastrofach
tych rozbiły się 3 myśliwce
typu „Meteor“ oraz jeden
myśliwiec typu „Vampire“.
Zginęło 4 lotników.

SESJA RADY NAJWYŻ
SZEJ ZSRR odbędzie się
prawdopodobnie w ostat
nich dniach stycznia lub na
początku lutego.

W NADMORSKIEJ MIEJ
SCOWOŚCI Rosstrevor (Pół
nocna Irlandia) policja bry
tyjska poszukując członków
podziemnej armii republi
kańskiej natrafiła na skład
broni i amunicji. W związku
z tym aresztowano 7 osób
spośród mieszkańców mia
sta.

SĄD DORAŻNY W BU
DAPEŚCIE skazał 25-let
niego Gezap Szivos na ka
rę śmierci za nielegalne po
siadanie broni i amunicji.
Szivos przechowywał duże
ilości broni i amunicji mimo
wielokrotnych apelów rzą
du do jej złożenia.

NA POMOC DLA LUD
NOŚCI WĘGIER zebrano u
nas do tej pory 30 mln zł.

MINISTROWIE WOJNY,
LOTNICTWA I MARYNAR
KI W BRYTANII zrefero
wali projekty budżetów na
rok finansowy 1957—58, kła
dąc nacisk na rozwój „ato
mowych sił zbrojnych“, oraz
przewidujące wstrzymanie
produkcji przestarzałych ty
pów broni i wyposażenia
wojskowego.

FRANCJA PRZEKAZA
ŁA NRF dwa spośród pięciu
trawlerów skonfiskowanych
Niemcom po zakończeniu II
wojny światowej. Statki o
puściły Brest udając się do
Wilhelmshaven, gdzie od
dane zostaną do dyspozycji
marynarki wojennej NRF.

Nieudana próba porwania samolotu czechosłowackiego

PRAGA (PAP)

Na ławę oskarżonych zapro
wadziła urzędniczkę L. Albre
chtová i laboranta J. Rejmona
próba porwania samolotu pasa
żerskiego w celu ucieczki do
Austrii.

Albrechtová chciała zbiec z
Czechosłowacji, aby połączyć
się ze swoim mężem, który we
wrześniu ub. r. będąc w delega
cji służbowej w Austrii od
mówił powrotu do kraju.

Sąd skazał Albrechtová na 7 lat
więzienia, a Rejmona który ucie
kając z Albrechtową chciał uniknąć
służby wojskowej, by zająć
się „działalnością handlową“ na 5
lat.

Zawiniła bierność Milicji

Z czwartego dnia procesu w Bydgoszczy

BYDGOSZCZ (PAP)

W czwartym dniu procesu
bydgoskiego zeznają świad
kowie — funkcjonariusze MO
Tadeusz Kopydłowski, Jan
Doliński i Edward Mazurek.
Znajdowali się oni w grupie
milicjantów, których wysła
no dla zlikwidowania zajść
pod kinem. Świadkowie ci ob
serwowali również ekscy
serw gmachem Komendy MO.
Ich zeznania raz jeszcze po
twierdziły rolę osk. Gulczy
jako przewodzącego grupy awan
turników.

Z głęboką uwagą słuchają
zgromadzeni na sali zeznań
następnego świadka — prok.
Eugeniusza Bielickiego. Wed
ług jego obserwacji już w
pierwszym okresie zajść, to
jest bezpośrednio po „roz
róbce“ pod kinem można by
ło stwierdzić pewne cechy
organizacyjne zbiegowiska,
mianowicie awanturnicy po
czeli schodzić z trotuarów i
formować się w regularną
kolumnę marszową. Świadek
zeznaje, że w chwili, gdy a
wantura zaczęła przybierać
na sile, ale rozmiary jej nie
doszły jeszcze do punktu kul
minacyjnego, wystarczyłoby
dla zażegnania niebezpieczeń
stwa dalszy h. ekscersów kilku

Cena 50 gr

Nakład 96 770

Rok XIII Wydanie AB

Poznań, wtorek 8 I 1957

Nr 6 (4026)

Wykorzystywanie swobód obywatelskich dla siania anarchii i zamętu karane będzie z całą surowością prawa

Rada Państwa ocenia działalność organów prokuratury

WARSZAWA (PAP)

Na posiedzeniu w dniu 4 bm. Rada Państwa wysłuchała
sprawozdania prokuratora generalnego PRL z działal
ności organów prokuratury, ze szczególnym uwzględnie
niem aktualnego stanu przestępczości w kraju, zwłaszcza
rozpasania chuligaństwa oraz walki z jego różnorodnymi
przejawami. W posiedzeniu uczestniczyli również ministrowie
spraw wewnętrznych i sprawiedliwości.

Po przeprowadzeniu dysku
sji nad złożonym sprawozda
niem Rada Państwa stwierdzi
ła, że Prokuratura Generalna i
jej organa wykonywały poważną
pracę dla likwidacji skutków
błędów i wypaczeń, jakie mia
ły miejsce w ubiegłych latach
w dziedzinie wymiaru spra
wiedliwości.

Wnioski prokuratury o po
nowne rozpatrzenie spraw
karnych, w których skazujące
wyroki sądów oparte były na
nieprawdziwym lub niedosta
tecznym materiale dowodo
wym, doprowadziły do pełnej
rehabilitacji szeregu osób, bez
zasadnie skazanych.

Stwierdzając korzystne zmi
ny w działalności prokuratury,
Rada Państwa wskazała zara
zem na potrzebę zwiększenia
aktywności Generalnej Proku
ratury i jej organów tereno
wych w dziedzinie walki ze
szczególnie szkodliwymi w o
becnej sytuacji formami prze
stępstwa.

PRZECIWKO NARUSZANIU PORZĄDKU PUBLICZNEGO

W szczególności Rada Pa
ństwa stwierdziła, że organa pro
kuratury w sposób niedosta
teczny przeciwdziałają mnoż
ącym się w ostatnich miesią
cach wypadkom naruszenia ła
du i porządku publicznego, pró
bom anarchizowania życia spo
łecznego przez ludzi nie odczu
wających żadnej odpowiedzial
ności za państwo i jego sprawy.
Burdę pijackie, nierządki prze
radzające się w masowe wybry
ki chuligańskie i prowokacyj
ne wystąpienia, liczne wypad

ki czynnej napaści na funkcje
nariuszy Milicji Obywatelskiej
i próby demolowania posterun
ków MO oraz pomieszczeń in
nych organów władzy, niszcze
nie mienia społecznego i po
szczególnych obywateli, szerze
nie nacjonalistycznych nastro
jów w stosunku do mniejszości
narodowych oraz czynne, nie
awistne wystąpienia przeciw
poszczególnym obywatelom z
powodu ich pochodzenia lub
przynależności narodowej.

Zdarzające się wypadki re
akcyjnych samosądów, jak
ko też stosowanie jawnych
lub anonimowych terrorystycz
nych, a więc karalnych gróźb
mających na celu zastraszenie
ludzi postępowych i oddanych
Polsce Ludowej — wszystko to
wyraźnie wskazuje, że są w
kraju elementy zainteresowane
w stwarzaniu ognisk niepokoju
chaosu i niepewności, w para
lizowaniu wysiłków podejmowa
nych dla poprawy sytuacji
gospodarczej kraju i dobroby
tu mas pracujących oraz kon
solidacji wszystkich pozytywn
ych i twórczych sił narodu.

Zajęcia w Bydgoszczy, a
następnie w Szczecinie, które
miały jaskrawo reakcyjny, szo
winistyczny i antyrządziecki
charakter i doprowadziły w
Szczecinie do przestępczego na
padu na przedstawicielstwo za
pryjaźnionego kraju, są po
ważnym sygnałem, wskazują
cym w jaki sposób pijackie,
chuligańskie wybryki mogą
przerodzić się w prowokacyjne
reakcyjne wystąpienia, zostać
wykorzystane przez wrogów
naszego ustroju i budownict
wa socjalistycznego, prowa
dzić do komplikacji wewnątrz

nej, a także międzynarodowej
sytuacji państwa.

Spółeczeństwo słusznie do
maga się od władz państwo
wych, by skończyć z bezkarno
ścią chuliganów, awanturni
ków, i elementów reakcyjnych,
które rozszerzenie swobód oby
watelskich usiłują wykorzy
stać dla gwałtów i siania anar
chii, dla ataków i czynnych
wystąpień przeciw władzy pa
ństwowej.

Organa prokuratury wszyst
kich szczebli winny w pełni
docenić fakt, że istnieją i dzia
łają w naszym kraju wrogi si
ły klasowe i imperialistyczne
agenty.

Rada Państwa z naciskiem
wskazała, że stojąc na straży
praworządności ludowej, orga
na prokuratury nie mogą prze
chodzić obojętnie obok faktów
prześladowań obywateli z po
vodu ich pochodzenia lub na
rodowości, wyznania lub bez
wyznaniowości.

Nie znajduje usprawiedliwie
nia faktyczna bierność orga
nów prokuratury wobec spraw
ców przestępstw skierowanych
przeciw Białorusinom, Ukrai
nom i Żydom z powodu ich
pochodzenia lub przynależno
ści narodowej, wobec sprawców
haniebnych wypadków antyse
mickich.

Prokuratorzy powinni rów
nież pamiętać o obowiązują
cym, — a tak aktualnym de
kretem „o ochronie wolności su
mienia i wyznania“.

Obok systematycznej, inten
sywnej pracy politycznej i kul
turalno-oświatowej, konieczna
jest również ingerencja orga
nów represyjnych w tych przy
padkach, gdy nacjonalizm, szo
winizm i ciemnogrodzkie prak
tyki urastają do rozmiarów prze
stępstwa.

Prawo przewiduje surową od
powiedzialność za takie prze
stępstwa i obowiązkiem orga
nów prokuratury jest stosować
te przepisy prawa.

Rada Państwa wskazała, że
szczególną troską i opieką
przed dyskryminacją narodo
wościową i wyznaniową oto
czyć należy dzieci szkolne i
młodzież.

Chodzi jeszcze o kredyty

Będziemy mogli kupować bawełnę i pszenicę amerykańską

WARSZAWA (PAP)

Jak już podawała Polska
Agencja Prasowa, rozmowy
w sprawie polsko-amerykań
skich stosunków gospodar
czych toczą się od 25 paź
dziernika ub. roku. Rozmowy
te dotyczą między innymi u
zyskania przez Polskę moż
liwości dostaw na kredyt ar
tykułów i surowców z nadwy
żek produktów rolniczych po
siadanych przez Stany Zjed
noczone oraz niektórych ur
ządzeń przemysłowych, na

które istnieje zapotrzebowa
nie w naszej gospodarce.

4 stycznia br. wiceminister
spraw zagranicznych J. Wi
niewicz przyjął ambasadora
Stanów Zjednoczonych w Pol
sce, p. J. Jacobsa. W czasie
rozmowy wiceminister Winie
wicz nawiązał do niektórych
konkretnych problemów wy
suniętych przez Polskę w
sprawie rozwoju stosunków
gospodarczych i finansowych
między Polską a Stanami
Zjednoczonymi.

5 bm. ambasador Jacobs
złożył wizytę wiceministrowi
spraw zagranicznych M. Na
szkowskemu, w czasie której
zawiadomił go o decyzji De
partamentu Handlu Stanów
Zjednoczonych umożliwienia
Polsce zakupu amerykań
skich nadwyżek produktów
rolniczych, a między innymi
bawełny i pszenicy — za do
lary. Decyzja ta stwarza moż
liwość zakupu tych produk
tów za dolary po cenach obo
wiązujących na rynkach
światowych, a nie, jak dotąd,
za cenę wyższą od światowej,
lecz nie stanowi jeszcze roz
strzygnięcia podstawowej
sprawy udzielenia Polsce kre
dytu na zakup tych produk
tów ani nie dotyczy innych
zagadnień polsko-amerykań
skich stosunków gospodar
czych i finansowych.

Wiceminister Naszkowski
oświadczył, że przekaze po
wyższe rządowi dla przestuo
dowania i ustosunkowania
się do sprawy.

Pierwszy krok

Wiadomość podana w komu
nیکacji oficjalnym Polskiej Agencji
Prasowej w sprawie gotowości
USA do sprzedaży Polsce nadwy
żek rolnych po cenach obowiązuj
ących na rynkach światowych
ma niewątpliwie doniosłe znacze
nie. Z amerykańskich nadwyżek
rolnych interesująca jest dla nas
w szczególności bawełna, na którą
Polska ma duże zapotrzebowanie.
W gotowości zadeklarowanej przez
rząd amerykański dokonywania
tego rodzaju transakcji z Polską
widzimy i witamy pierwszy krok
zmierzający do nawiązania z na
mi gospodarczej współpracy na
warunkach, które by pozwoliły Pol
sce dokonywania zakupów potrzeb
nych naszemu krajowi artykułów.
Mówimy o pierwszym kroku mię
dzy innymi dlatego, że Polska o
prócz nadwyżek rolnych może być
— jak wiadomo — reflektantem na
szereg innych artykułów, a zwiast
czy na sprzęt techniczny.

Jak słychać z kół ministerstwa
handlu USA, przedstawiciele ame
rykańskich sfer handlowych zwraca
ją się do tego ministerstwa z
licznymi pytaniami w sprawie
możliwości wymiany handlowej z
Polską. Przedstawiciele minist
erstwa handlu USA zwrócili uwagę
na tę okoliczność, że amerykań
skie koła handlowe podnoszą kwe
stię pokrycia przez Polskę jej e
wentualnych zakupów w Stanach
Zjednoczonych. W rozmowach z
korespondentem PAP w Nowym
Jorku urzędnicy ministerstwa han
dlu USA oświadczyli, że rozwi
ązanie tego problemu mogłoby e
wentualnie nastąpić w drodze uzy
skania przez Polskę kredytowych
warunków płatności.

Zadeklarowanie przez rząd ame
rykański gotowości dostaw nad
wyżek rolnych dla Polski jest
pierwszym ważnym posunięciem
tego rodzaju. Jeżeli nastąpią po
nim dalsze ułatwienia nam za
wieranie transakcji mimo ograni
czonych rezerw dewizowych, będą
cych obecnie w naszej dyspozycji,
to niewątpliwie przyniesie to po
ważne korzyści i przyczyni się do
polepszenia naszych wzajemnych
stosunków.

(API)

Młodzi hokeiści CSR pokonali ZSRR

Rozegrane w sobotę 5 bm. na
sztucznym lodowisku w Brnie mię
dzynarodowe spotkanie hokejowe
pomiedzy młodzieżową reprezenta
cją Czechosłowacji a I reprezenta
cją Związku Radzieckiego zako
ńczyło się niespodziewanym zwyci
stwem Czechosłowaków 3:1, (2:1,
0:0, 1:0).

Technicy naprzód!

Czytelnik nasz znajdzie dziś wew
nątrz numeru postulaty i propo
zycje zgłaszane przez wielkopolskie śró
dowisko inżynierów i techników w spra
wie naprawy gospodarki.

Doprawdy, aż wierzyć się nie chce, że
te bite cztery kolumny druku to jedynie
szczypty kondensat ogromnego materia
łu, jaki przygotowali wielkopolscy tech
nicy z okazji zbliżającego się ogólnop
olskiego kongresu polskiego świata tech
nicznego.

Piszemy „z okazji“, a przecież to nie
prawda. Nie chodzi bowiem bynajmniej
o jeszcze jedno „okazyjne“ wystąpie
nie, które po przeminięciu odnośnej u
roczystej chwili schowane zostanie wraz
z innymi szacownymi szpargałami w cze
łusciach archiwum.

Nie, chodzi tym razem o wypracowa
nie pozytywnego programu naprawy na
szej gospodarki sprowadzonej w niektó
rych dziedzinach na manowce. Kto zaś
jest bardziej potencjonalnie do takiego
zadania upoważniony — poza ekono
mistami — jak nie technicy?

Przeżyliśmy lata, w których kult nie
kompetencji, pogarda dla wiedzy, do
świadczenia fachowego, twórczej myśli
zdolności i talentu szerzyły się na
gminnie. Te szkodliwe zjawiska nie
ominały środowiska technicznego, na
wet dotknęły je może szczególnie bo
leśnie.

Ale rozpamiętywanie tych lat i ich
analizę zostawmy już raczej history
kom. Sami zaś odpowiadamy sobie ra
czej na pytanie co i jak robić dalej.

Co — to najogólniej biorąc wiemy.
Likwidować do końca wyzysk człowie
ka, budować podstawy dobrobytu ludzi
pracy, a więc to, co nazywamy socja
lizmem.

Trudniej jest z odpowiedzią na pyta
nie: jak?

I dlatego wysiłek wielkopolskich tech
ników, ich próba skonkretyzowania po
zytywnego programu naprawy uważa
my za bardzo cenną.

Nie sądzimy, aby inżynierowie i tech
nicy poznawszy mieli ambicje kapłanów
podających gotowe prawdy do uwierze
nia i przyjęcia za nieomyłne.

Przeciwnie — uważamy, że jutrzejsza
dyskusja na Wojewódzkiej Konferencji
Przedkongresowej Inżynierów i Tech
ników woj. poznańskiego przyniesie roz
winięcie i lepsze jeszcze sformułowanie
wielu postulatów, jak i nowe zupełnie
myśli.

W każdym bądź razie fakt, że może
my dziś opublikować tzw. obszerny pro
gram poznańskiego środowiska technicz
nego — napawa otuchą. Stanowi bo
wiem dowód, że ludzie techniki znaleźli
swoje miejsce, zrozumieli swoją rolę i
znaczenie w procesie naprawy i wy
ciąganiu z tego najbardziej realne
wnioski.

Nie pozostaje nic innego jak życzyć
na tej drodze jak największych sukce
sów. Nam wszystkim. Inżynierom, tech
nikom i każdemu człowiekowi pracy.

A więc naprzód technicy!

W Budapeszcie zapewniono:

Kraje socjalistyczne przyjdą Węgrom z bratnią pomocą

MOSKWA (PAP)

Prasa radziecka ogłosiła tekst komunikatu o spotkaniu w Budapeszcie przedstawicieli partii komunistycznych i robotniczych oraz rządów: Bułgarii, Węgier, Rumunii, Związku Radzieckiego i Czechosłowacji.

„Na zaproszenie węgierskiego rewolucyjnego rządu robotniczo - chłopskiego i kierownictwa Węgierskiej Socjalistycznej Partii Robotniczej — głosi komunikat — do Budapesztu przybyli 1 stycznia przedstawiciele Bułgarskiej Partii Komunistycznej i rządu Ludowej Republiki Bułgarii tow. tow. Ziolkow i Damjanow, Rumuńskiej Partii Robotniczej i rządu Rumuńskiej Republiki Ludowej tow. tow. Gheorghiu-Dej, Moghioros i Borila, Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i rządu radzieckiego tow. tow. Chruszczow i Malenkow, Komunistycznej Partii Czechosłowacji i rządu Republiki Czechosłowackiej — tow. tow. Novotny i Siroky.

Podczas spotkań dokonano przyjacielskiej wymiany poglądów na szereg problemów politycznych, gospodarczych i partyjnych, interesujących wszystkich uczestników, jak również na szereg aktualnych problemów sytuacji międzynarodowej.

Uczestnicy spotkań poinformowali siebie nawzajem o sytuacji w swych krajach i partiach.

Stwierdzono z zadowoleniem, że Bułgaria, Rumunia, Związek Radziecki, Czechosłowacja, podobnie jak i wszystkie kraje socjalistyczne osiągnęły nowe poważne sukcesy na drodze do budowy socjalizmu i komunizmu. Gospodarka narodowa Węgier pomyślnie rozwijała się krocząc drogą socjalistyczną. Rozwój ten został jednak zakłócony wystąpieniem sił kontrrewolucyjnych. W chwili obecnej, po zdławieniu kontrrewolucji, socjalistyczna gospodarka Węgier zdecydowanie, w coraz szybszym tempie, kroczy drogą rozwoju. W roku ubiegłym w krajach obozu socjalistycznego pomyślnie wykonano plany gospodarcze, uczyniono krok naprzód w dziedzinie podniesienia stopy życiowej ludności, osiągnięto postęp w rozwoju kultury, nauki i techniki.

Wszyscy uczestnicy spotkania doszli do jednomyślnego wniosku, że dzięki wysiłkom mas pracujących Węgier, pod kierownictwem węgierskiego rewolucyjnego rządu robotniczo-chłopskiego pokrzyżowano przy pomocy wojsk radzieckich próby zlikwidowania

nia ustroju demokracji ludowej i zdobyci socjalistycznych narodów węgierskiego.

Usunięto groźbę wprowadzenia dyktatury faszystowskiej na Węgrzech, pokrzyżowano plany kontrrewolucji wewnętrznej i agresywnych kół imperialistycznych, które usiłowały przekształcić Węgry w niebezpieczne ognisko nowej wojny w Europie. Zdecydowanie udaremniono próby kół imperialistycznych, by podważyć jedność obozu socjalistycznego.

Przedstawiciele Bułgarii, Rumunii, ZSRR i Czechosłowacji zapewnili towarzyszy węgierskich, iż narody ich krajów udziela wszechstronnej pomocy i okażą poparcie węgierskiemu rewolucyjnemu rządowi robotniczo-chłopskiemu i Węgierskiej Socjalistycznej Partii Robotniczej w dziele umocnienia państwa ludowo-demokratycznego, w zapewnieniu jego niezawisłości i bezpieczeństwa przed zakusami ze strony agresywnych sił imperialistycznych.

Uczestnicy spotkania dokonali wymiany poglądów na deklarację Związku Radzieckiego z 30 października 1956 r. i zgodnie wyrazili przekonanie, że deklaracja rządu radzieckiego całkowicie odpowiada interesom umocnienia przyjaznych stosunków między krajami socjalistycznymi w oparciu o przestrzeganie leninowskich zasad równości i poszanowania interesów wszystkich narodów, nie ingerencji wzajemnej w sprawy wewnętrzne oraz zasad proletariackiego internacionalizmu.

W wyniku wymiany poglądów na aktualne zagadnienia w sytuacji międzynarodowej, uczestnicy spotkania stwierdzili, że ostatnio nastąpiło wyraźne zaostrenie w sytuacji międzynarodowej, wywołane działalnością agresywnych kół państw zachodnich, usiłujących wskreślić „zimną wojnę”. Świadczy o tym, zarówno angielsko - francusko - izraelska agresja przeciwko Egipcjowi, jak i działalność kół imperialistycznych na Węgrzech.

Zaostrenie napięcia międzynarodowego następuje także wskutek działalności Stanów Zjednoczonych, które podejmują nowe, na szeroką skalę zakrojone akcje w celu ujarzmnienia krajów Bliskiego i Środkowego Wschodu. Wyrazem tych kolonialnych dążeń USA jest tzw. „doktryna Eisenhowera — Dullesa”. Częścią składową tej „doktryny” są specjalne pełnomocnictwa dla prezydenta USA, upoważniające go do użycia według swego uznania amerykańskich sił zbrojnych na Bliskim i Środkowym Wschodzie.

Cała odpowiedzialność za zaostrenie sytuacji na Bliskim i Środkowym Wschodzie ze wszystkimi wynikającymi stąd konsekwencjami spada w takim razie na Stany Zjednoczone. Interesy narodów Bliskiego i Środkowego Wschodu i interesy zachowania pokoju i pokoju w tej strefie wymagają, aby wszystkie państwa przyczyniły się do zlikwidowania skutków agresji przeciwko Egipcjowi, niedopuszczenia do jakiegokolwiek ingerencji z zewnątrz w sprawy państw Bliskiego i Środkowego Wschodu, do uszczuplenia ich suwerenności i niezawisłości.

Państwa socjalistyczne, broniąc stale sprawy pokoju między

dzi narodami, podejmują wszelkie wysiłki, aby nie dopuścić do powrotu do „zimnej wojny”.

Interesom bezpieczeństwa wszystkich narodów Europy, jak również narodów całego świata odpowiadałoby utworzenie systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie.

Uczestnicy spotkania wyrazili niezłomne przekonanie, że wszystkie państwa socjalistyczne nie jeszcze bardziej się zespola, że będą bronić swej niezłomnej jedności oraz przeciwstawiać się wszelkim próbom zmierzającym do zachwiania i osłabienia obozu socjalistycznego.

Program demokratyzacji Węgier ogłosił rząd Kadara

BUDAPESZT (PAP)

W dniu 6 bm. rozgłosiła budapeszteńska ogłosiła program rządu premiera Kadara. Na wstępie rząd stwierdza, że Węgry, państwo robotników i chłopów, państwo dyktatury proletariatu, zapewnia demokrację i wolność wszystkim robotnikom, chłopom, pracującym i inteligencji wiernej narodowi, wszystkim obywatelom szanującym prawo. Jednakże kontrrewolucjoniści, agenci imperializmu elementy występujące przeciwko porządkowi i podstawowym instytucjom Węgierskiej Republiki Ludowej, podburzające przeciwko niej, nie mogą liczyć na wolność, nawet jeśli przysilają swą kontrrewolucyjną zamięszaniem frazesami demokratycznymi.

Główne punkty tego programu są następujące:

dalsza demokratyzacja administracji państwowej;

ochrona zdobyczy i instytucji demokracji ludowej;

większa autonomia dla administracji prowincjonalnej; demokratyzacja prowadzona będzie zgodnie z tradycjami węgierskimi i warunkami kraju;

aparatus państwowy zostanie uproszczony, a biurokracja zlikwidowana;

rząd oprze się w swej pracy na robotnikach, chłopach i postępowej inteligencji;

zagwarantowanie dyscypliny ludowo-demokratycznej;

umocnienie praworządności;

aktywne uczestnictwo w rządzeniu ruchu młodzieżowego i różnych organizacji frontu ludowego pod kierownictwem partii robotniczej.

Oświadczenie rządu stwierdza, że straty poniesione wskutek ostatnich wydarzeń wynoszą 1—1,5 miliarda forintów. Wartość budynków zniszczonych sięga 1 miliarda forintów. Strąk wyrządził także poważne szkody. Rząd jest jednak przekonany, że wszystkie trudności zostaną przezwyciężone. Węgry potrzebują pomocy od innych państw. Rząd węgierski gotów jest zaściągnąć pożyczki także od zachodnich państw kapitalistycznych, jeśli to nie będzie związane z żadnymi warunkami politycznymi.

Oświadczenie zaznacza dalej, że warunki ekonomiczne Węgier są obecnie lepsze niż były w 1945 roku, ponieważ Węgry mają teraz potężnych i bezinteresownych przyjaciół gotowych udzielić im pomocy.

Jeśli chodzi o zadania w dziedzinie gospodarczej program wysuwa na czoło następujące sprawy:

wzrost wydobycia węgla. Bez zwiększenia produkcji przemysłu węglowego większość zakładów przemysłowych będzie nieczynnych;

jak najściślejsza oszczędność;

zapobieżenie inflacji.

W celu uniknięcia inflacji program zaleca redukcję aparatu państwowego i przestrzeganie zasad oszczędności w administracji państwowej.

Jeśli chodzi o bezrobocie, to dużo do zrobienia ma inicjaty

Z wielkopolskich lasów zagranicę

POZNAN (PAP)

Centrala „Las” w Poznaniu przygotowała na wysyłkę do Francji i NRF transport 20 ton dzików, saren i jeleni, zamówionych w Polsce przez firmy handlowe tych krajów. Zwierzyna — już zamrożona, przesyłana będzie w wagonach chłodniach. Na wysyłkę do Anglii przygotowano pierwszy transport 4 ton suszonych grzybów — borowików.

Bazie zakwitły

SZCZECIN (PAP)

Mimo, że w kalendarzu pełnia zimy, w Szczecinie wystąpiło kilka ciepłych dni, aby pojawiły się pierwsze zwisłe stopy wiosny — srebrzyste bazie. Tak więc co najmniej o półtora miesiąca wcześniej niż w roku ubiegłym pojawiły się te przyjemne puszyste kotki na gałęziach wierzby.

Indie pójdą drogą budownictwa socjalistycznego

INDORE (PAP)

Korespondent Polskiej Agencji Prasowej, red. Ryszard Frelek, donosi:

6 bm. w Indore zakończył się 62 Zjazd Hinduskiej Partii Kongresowej. Obrady zjazdu toczyły się przez tydzień i brało w nim udział kilka tysięcy delegatów z całych Indii. Uchwalone zostały programy w boryczki i rezolucja w sprawie polityki zagranicznej. Końcowe przemówienia wygłosił premier Indii Nehru oraz przewodniczący partii Dhebar.

Jeśli chodzi o politykę zagraniczną, to zjazd raz jeszcze potwierdził stanowisko Indii, że wszystkie sporne problemy między narodowe powinny być rozwiązywane drogą pokojowych rokowań oraz że polityka z pozycji siły i posługiwanie się groźbą wojny nie tylko nie pomaga uregulowaniu spornych kwestii, lecz stwarza także wielkie niebezpieczeństwo dla pokoju na całym świecie. Z tego też punktu widzenia premier Nehru w przemówieniu niedzielnym krytycznie ocenił plan prezydenta Eisenhowera w sprawie Bliskiego Wschodu. Według opinii wyrażonej przez premiera Nehru, „próżnię” na Bliskim Wschodzie powinny wypełnić wyłącznie same narody tej strefy. Rezolucja uchwalona na zjeździe wskazuje na konieczność osiągnięcia postępu w kierunku powszechnego rozbrojenia, które jest najważniejszym problemem obecnej sytuacji międzynarodowej. Przywódcy partii mocno pod-

kreślił, że obecnie jest już jasne, iż Indie mogą pójść tylko drogą budowy społeczeństwa socjalistycznego. Jednocześnie zaznaczyli oni, że będzie to droga odmienna od tej, jaką przeszedł Związek Radziecki i jaką obecnie idą kraje demokracji ludowej. Hinduska Partia Kongresowa pragnie budować społeczeństwo socjalistyczne w oparciu o społeczne koncepcje Ghandiego.

Wagony i stal dla Indii

SZCZECIN (PAP)

W ub. niedzielę dokerzy szczytny przystąpił do załadunku angielskiego statku „Maiden Hill”, który od chwili zawarcia kontraktu na eksport wagonów kolejowych do Indii zawiązał już do portu szczecińskiego po raz drugi. Razem zabierze on 400 wagonów kolejowych do portu hinduskiego Vizagapatam, w Kalkucie natomiast rozładuje ponad 5 tys. ton żelaza i stali, wytopionych w kombinacie im. Lenina w Nowej Hucie.

Kanał Sueski zamknięty dla statków angielskich i francuskich

KAIR (PAP)

Prezydent Nasser potwierdził, że Egipt „nie pozwoli statkom brytyjskim i francuskim na przepływanie przez Kanał Sueski, dopóki Izrael nie wycofa się z rejonu Gazy i dopóki rejon ten nie powróci do Egiptu” — podała w niedzielę rozgłośnia kairska. — Nasser dodał, że statki, korzy stojące z Kanału Sueskiego, będą musiały przekazywać opłaty za przejazd bezpośrednio Egipcjowi.

Na Bliskim Wschodzie

KAIR (PAP)

Admirał Youssef Hammad, dyrektor portów egipskich, zkomunikował, że nawigacja w Port Saidzie zostanie przywrócona 8 bm.

RZYM (PAP)

Do portu w Neapolu zawiązał w niedzielę egipski statek „Misr”, przywożąc z Aleksandrii 957 żydów, zamieszkałych dotychczas w Egipcie.

KAIR (PAP)

Jak donoszą z Tel-Awivu, rzecznik izraelskiego ministerstwa spraw zagranicznych oświadczył, że Egipt i Jordania ponoszą odpowiedzialność za ostatnie napady komandosów na terytorium Izraela. Rzecznik podał do wiadomości, że w dniu 6 bm. uszkodzona została linia kolejowa Jerozolima — Tel-Aviv. Według rzecznika, sprawcy tego sabotażu przedostali się do Izraela z terytorium Jordani.

KAIR (PAP)

Jak donoszą z Chartumu, sukańskie ministerstwo spraw wewnętrznych odmówiło zgody na przybycie do Sudanu marszałka brytyjskiego Auchinlecka i lorda Hore-Belisha.

Obaj Brytyjczycy zamierzali odwiedzić Sudan w czasie swej podróży po Afryce wschodniej.

Japonia pragnie nawiązać stosunki dyplomatyczne z Polską i Czechosłowacją

LONDYN (PAP)

Japońska agencja Kyodo podała na podstawie doniesień dobrze poinformowanych kół dyplomatycznych, że Japonia pragnie nawiązać ponownie stosunki dyplomatyczne z krajami Europy wschodniej. Przewiduje się w pierwszej kolejności nawiązanie normalnych stosunków z Polską i Czechosłowacją. Rozmowy wstępne z rządem tych krajów — jak stwierdza agencja — są praktycznie już zakończone.

Te same kółta twierdzą, że Polska i Czechosłowacja już w październiku ub. roku zwróciły się do Japonii z propozycją normalizacji stosunków. Oficjalne rozmowy z Polską i Czechosłowacją mają rozpocząć się w styczniu br.

Likwidacja agend b. Komitetu do Spraw Bezpieczeństwa zakończona

WARSZAWA (PAP)

Jak informuje Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, zakończona została przewidziana ustawą z 13 listopada ub. r. likwidacja agend b. Komitetu do Spraw Bezpieczeństwa Publicznego. Zgodnie z ustawą, sprawy ochrony ustroju ludowo-demokratycznego i interesów państwa przed działalnością szpiegowską i terrorystyczną zostały w pełni przejęte przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Ok. 50 proc. dotychczasowych pracowników b. Komitetu do Spraw Bezpieczeństwa Publicznego zostało już skierowanych na liczne kursy i szkolenia, które umożliwią im pracę w innych dziedzinach i zawodach.

Lodołamacze w akcji

SZCZECIN (PAP)

Od wczorajszego popołudnia pracują na Odrze lodołamacze polskie i niemieckie przy likwidacji zatoru jaki się utworzył na długości około 5 km od Marwici do Widuchowej. Przy kruszeniu grubego lodu pracują lodołamacze niemieckie „Jausa”, „Paul” i „Ob” oraz polskie „Chrobry”, „Marek” i „Władysław”. Akcja przebiega pomyślnie. Dla szybszego zlikwidowania zatoru wejdą jeszcze do akcji dalsze 4 jednostki NRD.

W Algierze nadal trwają walki wyzwolencze

PARYŻ (PAP)

Jak informuje agencja France Presse w dniu wczorajszym doszło w Algierze do wielu starć zbrojnych. W departamencie Constantine powstańcy zaatakowali pociąg francuski, używając granatów i broni maszynowej.

W miejscowości Douar Tannezare, zburzono 28 słupów telegraficznych. W wyniku zamachów bombowych dokonanych w mieście Algier zginęło 5 osób. Podpalono autobus na trasie Cherchell — Algier. 100 spadochroniarzy francuskich zneutralizowało się w tym mieście nad kirkorami Arabami.

Plan wymiany kulturalnej z Rumunią

WARSZAWA (PAP)

5 bm. udała się do Rumunii delegacja polska celem podpisania planu wymiany kulturalnej na rok 1957. Na czele delegacji stoi wiceminister kultury i sztuki St. Piotrowski.

Nie wykorzystane obiekty winny być przekazane właścicielom

Zarządzenie M.n. Przem. Drobnego i Rzemiosła

WARSZAWA (PAP)

Odradzając się obecnie rzemiołsłodrobny przemysł prywatny, mimo sprzyjających warunków napotyka wiele poważnych trudności. Zasadniczą przeszkodą jest tu brak maszyn i urządzeń technicznych oraz zbyt mała ilość lokali, budynków gospodarczych itp. pomieszczeń. Sprawy maszyn częściowo uregulowała ostatnia uchwała Rady Ministrów o możliwości ich sprzedaży przez przedsiębiorstwa państwowe. Pozostaje jednak problem drugi.

Jak wiadomo, wiele drobnych prywatnych zakładów przemysłowych znajduje się obecnie pod przymusowym zarządem i, jak stwierdzono, nie zawsze przejęte przez przymusowe zarządy majątek tych zakładów, a więc urządzenia i maszyny, jest w pełni wykorzystany w produkcji. Dotyczy to również niektórych nieruchomości, placów i budynków. Zarządzenie, wydane ostatnio przez ministra przemysłu drobnego i rzemiosła, mówi więc, że takie nie wykorzystane obiekty — maszyny i budynki — powinny być przekazane ich właścicielom.

Delegacja ChRL udała się do Moskwy

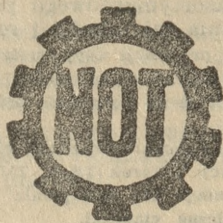
PEKIN (PAP)

Jak podaje radio pekińskie, delegacja rządowa Chińskiej Republiki Ludowej z premierem Czou En-laiem na czele opuściła Pekin udając się z wizytą przyjacielską do Związku Radzieckiego.

Chińska delegacja rządowa odwiedzi również Polskę i Węgry.

TECHNICZY O NAPRAWIE GOSPODARKI

Postulaty wielkopolskiego środowiska inżynierów i techników

Postulaty techniczno-gospodarcze wielkopolskiego środowiska inżynierów i techników są wynikiem obserwacji i doświadczeń w codziennej pracy, uogólnionych na podstawie oceny naszej sytuacji gospodarczej.

Stan naszej gospodarki wymaga koncentracji wysiłku dla dokonania naprawy. Podstawowe zadanie produkcji socjalistycznej, jakim jest zaspokajanie materialnych i kulturalnych potrzeb ludności, nie było dotychczas dostatecznie realizowane.

Plony naszego rolnictwa obniżyły się, podczas gdy inne kraje dokonały znacznego postępu w dziedzinie produkcji rolnej i hodowlanej. Wydajność i metody produkcji naszego przemysłu są wyrazem zacofania. Jednostronna rozbudowa przemysłu spowodowała między innymi niedostateczny rozwój przemysłu chemicznego, stanowiącego bazę dla wielu gałęzi produkcji. Zaopatrzenie materiałowe budownictwa ogranicza wykonanie i tak zbyt skąpych planów inwestycji mieszkaniowych. Wymienione niektóre objawy ilustrują dostatecznie sytuację gospodarczą.

Myślą przewodnią wszystkich prawie zgłaszanych wniosków jest potrzeba dokonania zasadniczego przełomu w systemie gospodarowania — w organizacji i metodach pracy.

Miniony okres podważył prawidłowe kryteria oceny faktów i ludzi. W polityce gospodarczej łamano prawo wartości. O naprawie gospodarczej zadecyduje człowiek, jednak nieodzownym warunkiem jest zastosowanie prawidłowych kryteriów oceny ludzi oraz ich doboru na odpowiedzialne stanowiska. Inżynierowie i technicy mają pełną świadomość roli społecznej, przypadającej im, jako kierownikom życia gospodarczego na wielu odcinkach i na różnych szczeblach. Praca i trud ostatniego dwunastolecia zacieśniły węzły łączące inżyniera, technika, majstra, rzemieślnika i robotnika. Oczywiście stała się potrzeba ściślejszej współpracy z ekonomistami oraz dobrze zorganizowaną administracją. Rady Pracownicze, stanowiące wyraz dynamiki załóg, powinny wysunąć do współzrzedzenia przedsiębiorstwem jednostki najbardziej kompetentne.

Rady Pracownicze powinny reprezentować bieżące i długofalowe interesy przedsiębiorstwa, stanowić jedną z form kontroli społecznej nad działalnością przedsiębiorstwa i być szkołą talentów kierowniczych.

Nie rozwija się kultura jednostek oraz inne wypaczenia stosunków społecznych, gdy są znane i szeroko stosowane jednolite kryteria oceny ludzi, czynów i wyników pracy. Bez szacunku dla pozytywnych zdolności kierowniczych system rządzenia będzie się opierał na ludziach biernych i dyspozycyjnych, którymi można dowolnie dyrygować.

Jakie wymagania stawiamy ludziom na stanowiskach kierowniczych? IDEOWOŚĆ i przekonanie o potrzebie postępu społecznego oraz poprawy warunków bytu, o konieczności usuwania wyzysku człowieka przez człowieka.

ZALETY CHARAKTERU — jak energia, uczciwość, inicjatywa, stanowczość i dyscyplina.

WYKSZTAŁCENIE zawodowe i ogólne. Na niższych szczeblach dominują kwalifikacje zawodowe. Na wyższych stanowiskach, obok bogatej wiedzy i doświadczenia technicznego, niezbędny jest duży zasób wiedzy ogólnej i ekonomicznej.

ZDOLNOŚCI ADMINISTRACYJNE. Przewidywanie stanów nieodłączną podstawą programu działania. Organizowanie zapewnia też w organizmie społecznym i wyposażeniu materialnym. Wydawanie poleceń powinno być oparte na rzeczywistej łączności z załogą i zdrowej atmosferze współpracy. Koordynacja zapewnia prawidłowy podział zadań i zharmonizowanie wszystkich czynności. Kontrola wykonania programu i poleceń stanowi niezbędny sprawdzian ze strony kierownika.

KONDYCJA umysłowa i fizyczna pozwala w pełni wykorzystywać zdolności kierownika w działaniu.

DOŚWIADCZENIE jest niezbędnym uzupełnieniem wiedzy kierownika i zapewnia sprawdzenie jego kwalifikacji w codziennej pracy.

W przeprowadzaniu usprawnień organizacyjnych i w

metodach pracy należy wykorzystać w pełni osiągnięcia naukowej organizacji pracy. Wnikliwe przemysłowe tych spraw zapewni prawidłowe scentralizowanie dyspozycji kierunkowych i decentralizację zarządzania produkcją.

Obok zagadnień organizacyjnych — postęp techniczny jest drugim podstawowym problemem w akcji uzdrowienia naszej gospodarki.

Punktem wyjścia dla modernizacji polskiej produkcji powinny być czelowe osiągnięcia techniki światowej.

Nie stać nas na pogoń za postępem śladami poprzedników, powinniśmy dokonać skoku na najlepsze i najprzystępniejsze dla nas pozycje.

W akcji pokonywania zacofania technicznego wzrastają wymagania w stosunku do nauki. Wyniki działalności Instytutów Naukowo-Badawczych są dotychczas wysoce nie wystarczające. Potencjalne możliwości stworzenia poważnych ośrodków naukowych posiadamy, należy jednak specjalną uwagę zwrócić na metodę pracy naukowej, z uwzględnieniem hierarchii ważności zagadnień, rozwinięcie eksperymentalnych metod pracy naukowej, zapewnienie warunków pracy naukowej oraz eliminowanie fałszywej reklamy, przesłaniającej brak dostatecznej liczby naukowców, oddanych poważnej pracy twórczej.

W zakresie pokonywania zastojów i rutyny hamujących postęp techniczny wysoce pozytywną rolę do spełnienia mają: stowarzyszenia naukowo-techniczne, Naczelna Organizacja Techniczna oraz samorządy pracownicze.

Kierunki i zakres uprzedzania nowych urządzeń i procesów produkcyjnych wymagają kontroli ich opłacalności. Głównym celem postępu technicznego jest lepsze i tańsze zaspokajanie potrzeb.

Przełomowe zmiany metod i stylu pracy wymagają współdziałania setek tysięcy aktywnych działaczy gospodarczych. Dla wspólnego działania niezbędne jest określenie zadań. Zagadnienia organizacyjne i postępu technicznego w różnych działach gospodarki znalazły swój wyraz w postulatach opracowanych przez szerokie grono inżynierów i techników. Obok nich wylonią się dalsze. Postulaty powinny wskazywać wszystkim inżynierom i technikom drogę naprawy gospodarczej, powinny być sygnałami wymagającymi posunięć na odpowiednich szczeblach kierownictwa gospodarczego.

Jak zarządzać?

System gospodarowania

Praktyka i wyniki planu 6-letniego — obok niezaprzeczonych efektów — potwierdziły niesłuszność dotychczasowego systemu centralizmu w gospodarce.

Taki system zniósł praktycznie należytą odrębność, samodzielność i współzawodnictwo przedsiębiorstw. Zastąpił je miało szczegółowe planowanie ogólnie na wszystkich szczeblach i system pozornych bodźców ekonomicznych, w tym szczególnie system premiowania.

Plany nie tylko nie mogły ustalać prawidłowo proporcji w gospodarce narodowej, co miało stanowić ich podstawową funkcję, ale nie mogły również być wiążącą dyrektywą dla realizacji zadań przedsiębiorstwa.

Praktyka planu 6-letniego potwierdziła natomiast, że uspołecznienie skoncentrowanych środków produkcji stwarza możliwość przewagi socjalizmu nad kapitalizmem w zakresie polityki gospodarczej.

W gospodarce uspołecznionej jest w szerszym zakresie możliwe określenie programu działania, regulowanie zasadniczych proporcji i ogólnych kierunków rozwoju różnych gałęzi gospodarki narodowej.

PRZEDSIĘBIORSTWO STANOWI PODSTAWOWĄ KOMÓRKĘ WYTWORCZĄ, W KTÓREJ ZAMYKAĆ SIĘ WINIEN TECHNICZNY PODZIAŁ PRACY.

Przedsiębiorstwo winno posiadać pełną samodzielność gospodarczą ograniczoną jedynie ogólnymi dyrektywami wynikającymi bezpośrednio z polityki gospodarczej oraz ogólnych planów rozwoju gospodarki narodowej i jej gałęzi.

SZCZEGÓŁOWY ASORTYMENT PRODUKCJI WINIEN BYĆ USTALANY BEZPOŚREDNIO PRZEZ PRZEDSIĘBIORSTWO. Podstawą ustalania szczegółowego asortymentu produkcji winna być samodzielna analiza potrzeb rynku zbytu przez przedsiębiorstwo lub zamówienia jednostek handlowych pracujących na zasadach pełnej samodzielności gospodarczej.

Pomocą w ustalaniu potrzeb produkcji winny być swobodne zrzeszenia wytwórcze.

W przemyśle państwowym, spółdzielczym i prywatnym powstać winny zrzeszenia, pełniące funkcje gospodarcze w zakresie określania programów produkcji, polityki cen oraz zaopatrzenia i zbytu.

Jako zrzeszenie wytwórców należy w rolnictwie reaktywować zrzeszenia plantatorów mające w Poznaniu bogate doświadczenie w organizacji wytwórczości roślinnej i hodowlanej. Poprzez zrzeszenia wytwórców państwowe władze gospodarcze miałyby niezbędny i poważny wpływ na ogólne programy produkcji. Istniałaby natomiast gwarancja, że dyrektywy takie byłyby realne, głęboko oparte na doświadczeniu i wiedzy fachowej.

OGÓLNE DYREKTYWY DLA PRZEDSIĘBIORSTW PAŃSTWOWYCH WINNY OBEJMOWAĆ TYLKO TYP I WIELKOŚĆ PRODUKCJI, ORAZ CENY I AKUMULACJE.

Dyrektywy te winny być ustalane przez zrzeszenia branżowe i resorty na podstawie programów uzgodnionych z dyrekcją przedsiębiorstwa i radą pracowniczą.

Funkcje gospodarcze resortów ograniczać się winny do pracy niewielkiej ilości wysokokwalifikowanych ekspertów opracowujących kierunki rozwojowe branż we współpracy z Radą Ekonomiczną przy Radzie Ministrów oraz Radą do Spraw Techniki.

Nastąpić powinna eliminacja zbędnych pośredników w postaci obecnych central handlowych, eliminacja przydziału wyrobów niezależnie od konkretnych potrzeb odbiorcy i wartości użytkowej wyrobu, a oparcie się jedynie na gospodarczo samodzielnym, w pełni użytecznym, fachowym i rentownym aparacie handlowym.

Dla zapewnienia opłacalności naszej produkcji w skali międzynarodowej konieczne jest usamodzielnienie przedsiębiorstw i zrzeszeń w zakresie wymiany handlowej i kontaktów z przedsiębiorstwami innych krajów europejskich i pozaeuropejskich.

Organizacja i kierowanie przedsiębiorstwami

Szczególnie ostro braki dotychczasowego systemu gospodarczego występują w problemie organizacji i zarządzania przedsiębiorstwami.

Stan organizacji pracy w przedsiębiorstwach nie odpowiada prymitywnym nawet wymaganiom prowadzenia produkcji, jak: ekonomika wytwarzania, oszczędzanie wysiłku pracowników i zadowolenie jego z wykonywanej pracy, jakie zapewnia dobra organizacja.

Z reguły produkcja nowych wyrobów w przemyśle nie jest przygotowywana systematycznie i prawie jedynym stosowanym sposobem uruchamiania jej jest uruchamianie produkcji zrywem, za wszelką cenę.

Prowadzenie procesów produkcyjnych jest z reguły wysoce nieprawidłowe. W przeważnej ilości warsztatów wytwórczych urządzenia i przyrządy są eksploatowane wadliwie i panuje tu beztroskie marnotrawstwo. Konserwacje, naprawy i regeneracje odbywają się w sposób niezorganizowany i przeważnie dopiero w wyniku awarii. Szczególnie ostro odbija się w dużych zakładach brak zorganizowanego transportu, wewnątrzzakładowego.

Doświadczony personel inżynieryjno-techniczny, tam gdzie jeszcze jest w zakładzie, ma przeważnie wysoce niedostateczny wpływ na organizację warsztatów i kierowanie produkcją. Wykorzystywany jest on dopiero wtedy, gdy po zaniedbaniu przygotowań przystępuje się do szturmowania planu.

Panuje bezwład i nieodpowiedzialność komórek administracyjnych przedsiębiorstwa, co odbija się ujemnie na produkcji.

Panuje powszechnie nieodpowiedzialny stosunek do pracy, zastąpiony pozorami aktywnej pracy polityczno-społecznej i podpierany tzw. rozrabianiem pomiędzy pracownikami. Główny ciężar pracy spada na nielicznych chętnych i ambitnych pracowników i przeważnie ich niszczy.

Przedsiębiorstwa wykorzystują swą moc produkcyjną w 50–60 proc. pracując zrywami, przy nadmiernych kosztach, umęczeniu pracowników niewspółmiernym do wyników.

Podstawową przyczyną takiego stanu rzeczy był system kierowania przedsiębiorstwami i wynikający z niego poziom fachowy kierownictwa.

Dla naprawy istniejącego stanu organizacji i kierowania przedsiębiorstwami, uznano za konieczne wystąpienie z następującymi postulatami:

1. Jak najszybsza zmiana obsady dyrektorów przeważnej części przedsiębiorstw na fachowców posiadających wyższe wykształcenie oraz długoletnie doświadczenie techniczno-ekonomiczne i organizacyjne.

2. Ugruntowanie faktu, że gospodarzem przedsiębiorstwa jest jego załoga, działająca przez rady pracownicze.

3. Zmiana charakteru obecnych Centralnych Zarządów na Zjednoczenia, mające charakter gospodarczy. Likwidacja Centralnych Zarządów tam, gdzie pełnienie przez nie funkcji gospodarczych, jako zrzeszeń branżowych, noszących elementy przedsiębiorstwa zespolonych, nie jest konieczne.

Naczelną władzą zjednoczenia winna być Rada Gospodarcza składająca się z przedstawicieli Rad Pracowniczych Przedsiębiorstw.

Wyjście ze sloganu i deklaracyjności w zakresie organizacji pracy i oparcie jej rozwoju na ścisłym i szerokim powiązaniu nauki z praktyką:

a) wprowadzenie naukowej organizacji pracy, jako podstawowej metody kierowania przedsiębiorstwami. Kwalifikacje organizacyjne winny być głównymi kwalifikacjami dyrektorów przedsiębiorstw.

b) rozwój katedr ekonomiki i organizacji pracy przy szkołach technicznych i ekonomicznych.

c) tworzenie przedsiębiorstw usługowych w zakresie organizacji pracy, opartych na pełnej samodzielności gospodarczej.

Jako niewątpliwą uważamy konieczność następujących zmian w organizacji przedsiębiorstw:

— Zmienić system akordowania pracy,

— utworzyć pion ekonomiczny w przedsiębiorstwach większych,

— wzmocnić jakość kadr pionów administracyjnych przed-

siębiorstw i położyć nacisk na obsługę pracowników i stworzenie im warunków do pracy przez pion administracyjny.

— postawić na poziomie przynajmniej powszechnie znanych zasad organizacji i dyscypliny: przygotowanie produkcji, rozdzielenie pracy i planowanie warsztatowe.

— wprowadzić powszechnie wewnętrzny rozrachunek gospodarczy i oprzeć go na jednolitym planie kont w układzie dziesiętnym,

— wprowadzić zasadę opracowania projektów technicznych i roboczych nowych wyrobów przemysłowych przez przykładowe biura konstrukcyjne.

— zmienić dotychczasowy system premiowania personelu inżynieryjno-technicznego na uposażenie stałe, powiększane jedynie udziałem w akumulacji przedsiębiorstwa i nagrodami za specjalne osiągnięcia w pracy.

Surowce i materiały

Brak surowców i materiałów ogranicza możliwości zwiększenia produkcji. Jako główne środki zaradcze, wskazujemy: zwiększanie produkcji surowców i materiałów, rozszerzanie produkcji materiałów zastępczych oraz pełne wykorzystanie w produkcji posiadanych surowców i materiałów. W tych kierunkach wysuwamy następujące wnioski:

— Uruchomić w Wielkopolsce nieczynne cegielnie. Po okresie największego zapotrzebowania na cegłę zlikwidować połowę wypalania cegły, jako nieekonomiczne. Poprawić i unowocześnić wyposażenie techniczne istniejących cegielni.

— Zwiększyć produkcję dobrej kredy strącaną i pchyspłaszczą do wulkanizacji, przeznaczonych dla przemysłu gumowego.

— Wspecjalizować jedną odlewnię w odlewach dla fabryk obrabiarokowych w Poznaniu, celem podniesienia jakości odlewów żeliwnych do produkcji obrabiarek.

— Położyć nacisk na przestrzeganie norm państwowych i atestów dostawy surowców.

— Dla zabezpieczenia produkcji odlewniczej odpowiedniej jakości należy stworzyć szeroką bazę surowcową, opartą na wyspecjalizowanych zakładach, pracujących dla potrzeb przemysłu odlewniczego. Zakłady te powinny produkować przede wszystkim: piaski i gliny formierskie, spoiwa formierskie i rdzeniowe, materiały zasadowe dla żeliwniaków, drobniejsze artykuły pomocnicze dla odlewnictwa.

— Wprowadzić jednolite zasady znakowania stali przez wszystkie huty.

— Uporządkować gospodarkę złomem żelaznym i nieżelaznym, gdyż obecna organizacja nie przynosi oczekiwanych korzyści.

— Zastosować wypadki markazytowe, zalegające w wielkiej ilości w Poznańskich Zakładach Przemysłu Poforowego w Luboniu, jako wypełniacz mineralny dla mas bitumicznych zamiast cennych domieszek wapiennych. W celu stwierdzenia przydatności należy wybudować doświadczalny odcinek drogi z takiej masy bitumicznej.

— Zwiększyć produkcję wapna przez wykorzystanie pieców wapiennych, znajdujących się w cukrowniach, które obecnie produkują tylko w okresie kampanii cukrowniczej. Ilość wapna w ten sposób uzyskanego może wynieść około 30% ogólnej produkcji wapna.

— Unowocześnić wyposażenie techniczne kamieniołomów i zwirowi celem poprawienia jakości i zwiększenia produkcji materiałów kamiennych.

— Wprowadzić w budownictwie morskim, nadziemnym i górnictwie sklejki „Imperkol” dla uzyskania znacznych oszczędności drewna.

— Rozpowszechnić natryskowe pokrywanie zbiorników, aparatów, pojemników itp. tworzywami sztucznymi, odpornymi na działanie termiczne i chemiczne, w miejsce trudnego do przeprowadzenia emaliowania czy cynowania.

— Wprowadzić tworzywa sztuczne do produkcji armatury dla urządzeń służących do zmniejszania wody kotłowej.

— Przemysł chemiczny powinien położyć największy wysiłek na uruchomienie w skali technicznej produkcji tworzyw sztucznych jak tworzywa poliamidowe, polietylenowe i inne.

ENERGETYKA

Bilans energetyczny winien być opracowany w oparciu o aktualne dane gospodarcze i powinien uwzględniać wszystkie zasoby energetyczne, jak węgiel kamienny, węgiel brunatny, torf, ropa naftowa, gaz ziemny, gazy wielkopięcowe i koksownicze oraz siły wodne.

Równocześnie winno być rozpracowane zużycie zasobów energetycznych z uwzględnieniem produkcji i zużycia energii elektrycznej celem postawienia odpowiednich wniosków odnośnie gospodarki zasobami energetycznymi przy jednoczesnym zwróceniu uwagi na opłacalność wykorzystania poszczególnych źródeł energetycznych.

Zmniejszenie zużycia ciepła na wytworzoną kilowatogodzinę (Kcal/kWh), a więc podwyższenie sprawności w elektrowniach ciepłych związane jest bezwzględnie ze stosowaniem wysokich parametrów pary jak również wtórnego międzystopniowego przegrzewu pary w pracujących turbinach.

Środki powyższe przyczynią się bezwzględnie do zmniejszenia średniego jednostkowego zużycia węgla w elektrowniach ciepłych w Polsce, przy czym nowe inwestycje energetyczne urządzeń ciepłych na wysokie parametry pary pozwolą jednocześnie wyeliminować z produkcji energii elektrycznej urządzenia przestarzałe i nieekonomiczne.

Złoże węgla brunatnego zalegające obszary woj. poznańskiego występują w większym skupieniu w okolicach Noteci, Konina oraz na południe od miasta Poznania.

Najbogatsze z nich w Koninie pozwalają na budowę kilku elektrowni o łącznej mocy ok. 1200 MW z 30-40 letnią eksploatacją. W budowie znajduje się obecnie dopiero jedna elektrownia Konin. Budowę elektrowni winno wyprzedzić budownictwo kopalń odkrywkowych.

Analiza ekonomiczno-techniczna powinna wykazać stopień opłacalności budowy elektrowni na węgiel niskokalorycznym miejscowym w stosunku do elektrowni na dokożonym węglu kamiennym.

Doświadczenia inwestycyjne i eksploatacyjne krajów wysoce uprzemysłowionych potwierdzają słuszność budowy elektrowni z dużymi jednostkami kotłowymi i turbinowymi w jednym bloku.

W oparciu o powyższe doświadczenia należałoby przewidywać dla nowoprojektowanych elektrowni w Polsce zamawianie względnie budowanie urządzeń ciepłych na ciśnienie pary 105-165 atm. temp. do 565°C z wtórnym przegrzewem z jednostkami prądowtłórczymi o mocy 120-200 MW. Te wysokosprawne urządzenia pozwolą na zmniejszenie zużycia ciepła do około 2000 Kcal/kWh.

Sieć 110 i 220 kV w Polsce wymaga należytej kompensacji mocy biernej.

Jako kompensatory winny być wykorzystane również w elektrowniach ciepłych nieczynne generatory względnie turbogeneratory w elektrowniach wodnych przystosowane do pracy w reżimie kompensatorów.

Właściwy udział pracy poszczególnych elektrowni podstawowych i szczytowych winien być regulowany przez centralny organ dyspozycyjny, jakim w Polsce jest w chwili obecnej Państwowy Zarząd Dyspozycji Mocy M. E. i Okręgowe Dyspozycje Mocy Zarządów Energetycznych. Celem właściwego rozdziału produkowanej energii elektrycznej konieczne jest wprowadzenie w systemie energetycznym Polski zdalnych pomiarów charakteryzujących wielkości energetyczne w dużych elektrowniach wodnych i ciepłych oraz w głównym systemie sieci 110 i 220 kV. Zdalne sterowanie łącznie z wprowadzoną własną telefonią nośną wysokiej częstotliwości, jak również wprowadzona automatyzacja procesu produkcyjnego w dużych elektrowniach zapewni to właściwy i ekonomiczny rozdział energii elektrycznej.

Masowa modernizacja i adaptacja licznych kotłów przemysłowych w celu podniesienia techniki paleniskowej na wyższy poziom, możliwości spalania gorszych paliw, jak drobne miały węglowe, przerosty, muły — hamuje brak urządzeń pomocniczych jak specjalne wentylatory, ekschaustory i inne.

Potrzeba stworzenia krajowej bazy wytwórczej tych maszyn i urządzeń staje się rzeczą oczywistą. Brak armatury hamuje modernizację urządzeń ciepłych.

Skojarzone wytwarzanie energii elektrycznej i ciepłej dałoby na terenie m. Poznania możliwość uzyskania oszczędności węgla na opalanie mieszkań w ilości ponad 100 tys. ton rocznie.

Należy przyspieszyć realizację budowy sieci ciepłowniczej i członu ciepłego elektrowni Poznań.

Poszczególne zakłady przemysłowe winny w zrozumieniu oszczędności paliwa wprowadzić skojarzoną gospodarkę, włączając do sieci ciepłej budujące się w sąsiedztwie osiedla robotnicze względnie dzielnice miasta.

Ścisła współpraca energetyki z cukrowniami, polegająca na odbiorze przez energetykę pewnej ilości energii elektrycznej, pozwoliłaby na zastąpienie pary żywej, stanowiącej niejednokrotnie 30 proc. i więcej ogólnego zużycia pary dla celów technologicznych, na wprowadzenie bardziej rozwiniętej gospodarki skojarzonej, a w konsekwencji na znaczne oszczędności paliwa.

Elektryfikacja terenu powinna wyprzedzać jego uprzemysłowienie.

TRANSPORT

Kolejnictwo

W celu zlikwidowania stanu zacofania technicznego zobowiązać Instytut Naukowo-Badawczy Kolejnictwa przy Ministerstwie Kół do opracowania planu mającego na celu stopniowe wprowadzenie do kolejnictwa polskiego osiągnięć przodującej techniki w zakresie trakcji, budowy taboru kolejowego, sygnalizacji i łączności.

Niezłocznie zlikwidować stan prowizorium na linii Poznań — Warszawa i doprowadzić tę główną trasę wjazdową do odpowiedniego stanu technicznego.

Przyspieszyć wprowadzenie w najszerszym zakresie metody utwardzania końcówek szyn, iglic, krzyżownic i innych części nawierzchni kolejowej, narazonej na szybkie zużycie; jest to nieodzownym warunkiem przedłużenia żywotności urządzeń i źródłem poważnych oszczędności w materiale.

Wydzielić w resorcie kolejnictwa specjalny zakład produkcyjny na własnym rozrachunku gospodarczym i własnej organizacji zaopatrzenia i zbytu, którego zadaniem byłoby produkowanie dla wszystkich jednostek PKP znormalizowanych dla kolejnictwa przyrządów i urządzeń pomocniczych oraz budowa prototypów.

Opracować plan specjalizacji wszystkich kolejowych odlewni kuźni i warsztatów obróbki wórowej w ramach ogólnego planu produkcyjnego PKP.

Wymienić park nierentownych obrabiarek w Zakładach Naprawczych Taboru Kolejowego.

Rozbudować zaniedbane narzędziownie w Zakładach Naprawczych Taboru Kolejowego, produkujące narzędzia specjalne dla potrzeb kolejowych.

Powołać komisję resortową z udziałem czynników społecznych do uproszczenia biurokracji i likwidacji przerostów administracyjnych. Zreformować komórki postępu technicznego, które nie dają oczekiwanych efektów.

Drogi publiczne

Uruchomić produkcję maszyn drogowo-mostowych, w celu zapewnienia postępu mechanizacji w budowie i utrzymaniu dróg i mostów.

Wprowadzić planowe wykonawstwo doświadczalnych robót, w których będą stosowane materiały zastępcze i tworzywa oraz wykorzystane osiągnięcia innych krajów.

Komunikacja samochodowa

Zmienić obecną sztywną strukturę organizacyjną PKS na bardziej operatywną przez rozszerzenie kompetencji niższych i wojewódzkich komórek organizacyjnych.

Przestawić przemysł samochodowy na produkcję samochodów o silnikach wysokoprężnych jako bardziej ekonomicznych.

Zlikwidować dotychczasowy nierentowny system napraw głównych samochodów PKS, a zastąpić go samodzielnym wykonywaniem remontów poprzez wymianę zespołów według wzorów czeskich.

Potrzebujemy nowoczesnych maszyn!

Przemysł budowy maszyn i urządzeń mechanicznych, jako przemysł kluczowy, od którego rozwoju zależy w najwyższym stopniu wzrost wytwórczości wszystkich gałęzi gospodarki narodowej i dobrobytu ludności, spełnia dotychczas swoje zadania w sposób wysoce niezadowolający. Wymaga to zasadniczych usprawnień pracy tego przemysłu dla podniesienia jego poziomu technicznego, zwiększenia ilościowego i asortymentowego produkcji oraz decydującego podniesienia jej jakości i rentowności.

Należy wycofać z produkcji typy maszyn i urządzeń o przestarzałej konstrukcji, niskiej wydajności i rentowności oraz nieprzystosowane dostatecznie do wymagań użytkowników, i tak na przykład:

Wielkopolska Fabryka Urządzeń Mechanicznych powinna zaniechać produkcji tokarek TR 45, TWA 20, TNB 55.

Rolnictwo domaga się zastąpienia ciągników Ursus przez bardziej ekonomiczne ciągniki.

Drobne zakłady produkujące różnego rodzaju maszyny i urządzenia mechaniczne żądają wycofania z produkcji typów przestarzałych.

W samochodzie ciężarowym „STAR” należy zastąpić silnik benzynowy silnikiem na paliwo ciężkie oraz zmniejszyć ciężar własny pojazdu.

Produkowane maszyny i urządzenia nadające się do modernizacji należy jak najszybciej przekonstruować i unowocześnić.

Produkcja nowych maszyn i urządzeń wymaga szczegółowej analizy potrzeb rynku wewnętrznego i zagranicznego. Dotychczasowe planowanie produkcji w zbyt małym stopniu uwzględniało to zagadnienie, zwłaszcza w dziedzinie eksportu.

Na przykład: dużym nakładem kosztów uruchomiono produkcję przestarzałych automatów do butelek, które nie znajdują nabywców.

Zakłady budowy maszyn i narzędzi mogą podjąć produkcję szeregu typów maszyn niezbędnych dla naszej gospodarki, gdyż posiadają odpowiednie środki i doświadczenie. Wymieńmy przykładowo:

Maszyny dla przemysłu ceramicznego, tak ważne dla zaopatrzenia budownictwa oraz maszyny rolnicze dla gospodarstw średnich i małych, niezbędne dla podniesienia wydajności gospodarstw indywidualnych.

Warunkiem wzrostu wydajności w rolnictwie jest mechanizacja prac polowych i podwórzowych. W naszych obecnych warunkach niezbędne jest podjęcie budowy prostych maszyn i narzędzi rolniczych przydatnych i dostępnych dla gospodarstw indywidualnych, przyspieszenie elektryfikacji wsi łącznie z zaopatrzeniem ich w silniki elektryczne 0,5-11 KM, oraz produkcja lekkich ciągników i silników spalniczych, o mocy 3-10 KM. Maszyny, narzędzia i ciągniki powinny odpowiadać konstrukcją różnorodnym zastosowaniom, warunkom glebowym. Dla ustalenia właściwych typów maszyn należy przeprowadzić próby eksploatacyjne na wzorach zagranicznych.

Przez właściwe ustalenie planów i uruchomienie produkcji nowych typów maszyn i urządzeń możliwe będzie znaczne ograniczenie ich importu. Z zagranicy należy sprowadzać tylko te maszyny, których produkcja w kraju jest obecnie nieopłacalna.

Przykład: Krajalnie do buraków produkowane przez Przedsiębiorstwo Remontowo-Montażowe we Wronkach zastępują z powodzeniem zagraniczne.

Szereg zakładów naszego okręgu, zwłaszcza mniejszych, jest w stanie podjąć produkcję nowych typów maszyn i urządzeń pod warunkiem większej niż dotychczas specjalizacji tych zakładów, co pozwoli na wzrost seryjności produkcji i podniesienia jej jakości.

Podstawowym warunkiem pomyślnego rozwoju przemysłu maszynowego w naszym okręgu jest utworzenie drogi postępu technicznemu dla zbliżenia poziomu naszej produkcji do poziomu krajów przodujących. Za niezbędne środki realizacji postępu technicznego uważamy:

a) gruntowne badanie stanu zagranicznej techniki budowy maszyn w zakresie konstrukcji i technologii

b) rozbudowa przyfabrycznych biur konstrukcyjnych i organizacja prototypowni, stacji prób i laboratoriów przy fabrykach i Centralnych Biurach Konstrukcyjnych, tak, aby maszyny nowej konstrukcji wchodziły do produkcji seryjnej dojrzałe, bez usterek i wszechstronnie wypróbowane,

c) podniesienie poziomu technologii wytwarzania maszyn i urządzeń do stanu istniejącego obecnie w państwach wysoko-uprzemysłowionych,

d) stworzenie warunków dających zachętę do stosowania postępu technicznego w produkcji (bodźce materialne) i zapewnienie kierownictwu fabryk środków (również w dewizach) na niezbędne uzupełnienia brakujących maszyn, urządzeń i wyposażenia warsztatów,

e) bardzo ważną rolę w realizacji postępu technicznego odgrywa zaopatrzenie fabryk we właściwe materiały i gotowe części.

W tym zakresie hamujący wpływ na ilościowy wzrost i ujemny wpływ na jakość produkcji przemysłu maszynowego wywiera zła jakość odlewów żeliwnych (zwłaszcza otrzymanych z koprocedury) i brak szeregu niezbędnych materiałów hutniczych.

W obecnej sytuacji gospodarczej naszego kraju przemysł maszynowy musi wziąć wybitny udział w eksporcie. Pomyślny rozwój eksportu i zdolność konkurencyjności z przemysłem zagranicznym wymagają spełnienia szeregu niezbędnych warunków, jak:

a) dokładne rozeznanie na rynkach zagranicznych,

b) nawiązanie kontaktów przedstawicieli fabryk z klientami zagranicznymi,

c) zorganizowanie informacji technicznej (branżowej) o stanie produkcji i potrzebach na rynkach zagranicznych,

d) zakupowanie najnowszych zagranicznych modeli maszyn i urządzeń dla studiów biur konstrukcyjnych i technologicznych nad poziomem techniki i potrzebami rynków zewnętrznych,

e) decentralizacja, odbiurokratyzowanie, ożywienie i powiązanie z zakładami produkcyjnymi organizacji handlu zagranicznego, obsadzenie przez inżynierów misji technicznych i salonów wystawowych zagranicą, wzmocnienie reklamy, oraz uprzywilejowanie w handlu zagranicznym kwalifikacji fachowych (technicznych i handlowych) przed wszelkimi innymi.

f) podjęcie lub rozszerzenie produkcji towarów eksportowych o najwyższym wkładzie pracy na jednostkę ciężaru przy użyciu surowców krajowych, jak np. łożyska toczne, obrabiarki, części rowerowe itp.

g) rozwój eksportu tych wyrobów, z których nasze fabryki znane są już zagranicą, np. taboru kolejowego, a głównie nowoczesnych lokomotyw spalniczych i elektrycznych oraz wagonów; pociągów elektrycznych,

h) wprowadzenie do systemu plac nagrody za wysoką jakość produkcji eksportowej.

Produkcja krajowa i eksportowa przemysłu maszynowego wiąże się ściśle również z importem maszyn i urządzeń. W tej dziedzinie niezbędne jest podjęcie następujących kroków:

a) analiza zapotrzebowania naszego przemysłu na maszyny i urządzenia głównie w aspekcie ekonomicznym (rozwoj nowych ga-

łęzi produkcji, likwidacja wąskich przejść, wzrost mocy produkcyjnej zakładów itp.)

b) zbadanie możliwości wyprodukowania niezbędnych maszyn (również z licencji zagran.) przez fabryki krajowe.

c) ustalenie potrzeb importowych na maszyny i urządzenia, których produkcja w kraju jest nieopłacalna lub chwilowo niemożliwa.

d) zebranie ofert z maksymalnej liczby źródeł zagranicznych,

e) analiza i opiniowanie ofert przez zespoły inżynierów-specjalistów (wypytowanych przez NOT) pod kątem zalet eksploatacyjnych i nowoczesności zamawianych obiektów,

f) lokowanie zamówień w pierwszej kolejności w krajach, które gwarantują najwyższą jakość obiektów.

Dorównać przodującej technice

Ważnym elementem w dążeniu do poprawienia stanu naszego przemysłu jest wprowadzanie mechanizacji i automatyzacji w rozsądnych granicach w różnych dziedzinach naszego życia gospodarczego, a w szczególności w przemyśle.

Niedostateczny poziom mechanizacji ciężkich i pracochłonnych robót, brak kompleksowej mechanizacji w przemyśle, budownictwie, rolnictwie i transporcie prowadzi do wielkiego nakładu pracy ręcznej i co za tym idzie jej niskiej wydajności.

Cechą charakterystyczną współczesnego przemysłu maszynowego jest wyjątkowo szybka reakcja na nowe bodźce postępu technicznego oraz stałe dążenie do wzrostu mocy produkcyjnej zakładów. Należy jednak zaznaczyć, że cecha ta nie charakteryzuje naszego narodowego przemysłu.

Podajemy szereg postulatów, jakie należałoby zrealizować w dziedzinie mechanizacji i automatyzacji produkcji:

Zastosować linie automatyczne, szczególnie w produkcji wielkoseryjnej i masowej.

Jest faktem znanym, że pracochłonność produkowanych u nas samochodów wynosi na jeden obiekt około 400 godzin, gdy tymczasem fabryki zachodnio-europejskie produkują samochody w 200 godzinach, a np. pracochłonność w niektórych fabrykach Stanów Zjednoczonych dochodzi do 70 godzin.

Uruchomić produkcję części normalnych do oprzyrządowania w specjalnie utworzonych w tym celu fabrykach lub w ramach istniejących fabryk.

Dotychczas części te wykonywane są w narzędziowniach przyzakładowych w produkcji jednostkowej, co powoduje około 10-krotnie zwiększenie kosztu ich wykonania w odniesieniu do produkcji masowej. Daje to rocznie stratę gospodarce narodowej w wysokości około 250 milionów złotych.

Wprowadzić w większej mierze do przemysłu metody obróbki plastycznej w miejsce obróbki wórowej.

Zaletą tej metody jest obok lepszych własności wytrzymałościowych wykonywanych części, znaczne obniżenie pracochłonności i zużycia materiałów.

Rozszerzyć stosowanie przenośników różnego rodzaju w przemyśle, gdzie przemieszczenie materiałów i części potrzebnych do produkcji tego wymaga, tak w transporcie międzywydziałowym jak i w samym procesie technologicznym na wydziale produkcyjnym. Dotychczas transport odbywa się najczęściej sposobem ręcznym przez przenoszenie względnie przewożenie ręcznymi wózkami.

Zorganizować i uruchomić na mającym luzu produkcyjne zakłady specjalnym, produkcję znormalizowanych części do różnych przenośników, jak np. ogólni łańcuchów podwieszonych, kół gniazdowych, wózków nośnych itp.

Oszczędność roczna w skali całego przemysłu wyniesie przypuszczalnie około 160 milionów złotych.

Zakupić licencję nowoczesnego i ekonomicznego samochodu osobowego łącznie z oprzyrządowaniem i obrabiarkami agregatowymi oraz liniami automatycznymi i dokumentacją technologiczną przy uruchomieniu produkcji w ciągu jednego roku przez specjalistów licencjodawcy.

Unowocześnić produkcję nieekonomicznych silników spalniczych dla wszystkich pojazdów oraz podnieść ich sprawność do wyników, jakie uzyskuje się w tym względzie w państwach zachodnich.

Dla przykładu podajemy, że Ursus posiada tę samą moc co Unimog, a w porównaniu do tego drugiego spala około 3-krotnie więcej paliwa.

Wprowadzić do fabryk mających produkcję masową i wielkoseryjną metodę hartowania prądami wielkiej częstotliwości.

Metoda ta jest ekonomiczna i pozwala unikać całego szeregu wad hartowniczych, nie wykluczonych w dotychczasowych metodach. Obniżka kosztów własnych może być w tym wypadku 10-krotna.

Rozszerzyć zakres stosowania elektrolitycznego polerowania części w miejsce dotychczas stosowanego — mechanicznego. Sposób ten pozwala obniżyć 3-4-krotnie koszt tego procesu a ponadto podnosi jakość wykonywanych części.

Wprowadzić mechanizację i automatyzację kontroli technicznej. W obecnej chwili urządzeń takich niemal nie produkuje się w kraju poza przemysłem zbrojeniowym i w ogóle nie sprowadza zza granicy. Należy uruchomić produkcję urządzeń kontrolnych.

Przełecnie w zakładzie o produkcji masowej ilość zatrudnionych pracowników kontroli technicznej w stosunku do ogółu zatrudnionych wynosi:

a) przy stosowaniu prostych, znormalizowanych środków mierniczych około 18 proc.,

b) przy mechanizacji czynności i ruchów kontrolnych ok. 8,5 proc.,

c) natomiast przy wprowadzeniu automatycznych urządzeń około 1,5 proc.

Zastąpić stosowane dotychczas w przemyśle obrabiarkowym oraz przy remontach obrabiarek ręczne skrobienie — wykonywanym struganiem szerokim nożem przy małej głębokości strugania, szlifowaniem, docieraniem, a przede wszystkim skrobieniem mechanicznym.

Wydajność robotnika wyposażonego w skrobak ręczny jest ponad 12 razy mniejsza niż robotnika posługującego się skrobakiem mechanicznym.

Unowocześnić produkcję przemysłu spożywczego szczególnie przez mechanizację i automatyzację oraz wyposażenie w nowoczesne środki techniki.

Np. wprowadzenie w Zakładzie Przemysłu Ziemniaczanego hydro-mechanizacji oraz nowoczesnej techniki w działach produkcyjnych krochmalni i suszarni pozwoli skrócić cykl produkcyjny z 16 godzin do 1 godziny.

Chcemy lepszych urządzeń elektrycznych Przemysł elektrotechniczny

— Jakość produkowanej obecnie aparatury elektrotechnicznej osprzętu oraz materiałów instalacyjnych jest na ogół zła.

Dla zapewnienia dobrej jakości należy w czasie produkcji dokonywać pełnych prób aparatury, maszyn i urządzeń, gdyż jak się okazuje, większość z nich prób tych dotąd nie przechodziła.

Produkcję nowych asortymentów oprzeć na licencjach wzorowych wytwórni zagranicznych dla tych typów, które przeszły pełne próby i okres eksploatacji. — Dotychczas stosowane u nas metody wymagają zwykle znacznie większych nakładów niż zakup licencji.

— Biura konstrukcyjne wyposażone w działy prototypów, laboratoria i pola prób.
— Dla prowadzenia właściwych obserwacji i analizy pracy produkowanych urządzeń należy stworzyć przy wytwórniach komórki łączności z odbiorcą.

Radio i teletechnika

— Dla rozwiązywania istniejących trudności eksploatacyjnych należy uruchomić produkcję pełnego asortymentu części zapasowych dla podzespołów i zespołów techniki odbioru i techniki wzmacniania.
— Celem polepszenia odbioru audycji miejscowych stacji należy wykorzystać dla radiofonizacji miejskie sieci telefoniczne.

Jak zlikwidować zacofanie rolnictwa

Stan polskiego rolnictwa, oraz jego produkcja roślinna i zwierzęca są dużo niższe niż w okresie przedwojennym.

Jesteśmy jedynym krajem, w którym produkcja rolna w okresie 20-lecia cofnęła się. Wprowadzenie dalekosiężnych reform i zmian jest rzeczą konieczną i pilną.

Zasadniczym błędem w polityce agrarnej było niedocenywanie ziemi jako naturalnego środowiska produkcji, związanego bezpośrednio z człowiekiem.

Obecnie w powszechnym dążeniu do naprawy popełnionych błędów należy przede wszystkim ustalić zagadnienia posiadania ziemi i organizacji rolników.

Powołać dawne kółka rolnicze jako najlepszą formę reprezentacji rolników, ustaloną przez 100-letnią tradycję.

Sprawa posiadania ziemi po przeprowadzeniu w roku 1946 reformy rolnej, powinna być oparta na nienaruszalnym prawie własności chłopskich indywidualnych gospodarstw. Ruch ziemi może być spowodowany przez posiadaczy gospodarstw w postaci sprzedaży, kupna lub dziedziczenia.

Gospodarstwa spółdzielcze traktować na równi z gospodarstwami indywidualnymi, uznając spółdzielczość za wyższą formę gospodarowania. Dążyć do zachowania spółdzielni produkcyjnych, wykazujących dobry poziom gospodarowania.

Państwowe ośrodki maszynowe sprowadzić do roli placówek usługowych, które za opłatą podejmowałyby się wykonywania remontów i naprawy maszyn i narzędzi.

Dążyć ewolucyjnie do usamodzielnienia gospodarstw państwowych i wprowadzenia pełnego rozrachunku gospodarczego.

Dystrybucję materiału siewnego przekazać jednemu przedsiębiorstwu (Centralę Nasienną) polaczonej z CNOS.

Zorganizować związki branżowe, które powinny się zająć najrozmaitszymi dziedzinami wytwórczości rolniczej, a więc hodowlą, wszelkimi związkami hodowców, spółki mleczarskie i jajczarskie, związki warzywników, szkółkarzy, hodowców i producentów nasion itp.

W celu powiązania prac rolnictwa rozdzielonych w trzech sektorach należy powołać do życia instytucję na wzór przedwojennej Izby Rolniczej, która by się stała wojewódzkim samorządem rolniczym.

Planowanie w rolnictwie powinno być zasadniczo zreformowane i znacznie zredukowane. Proces wytwórczy w rolnictwie jest w dużym stopniu zależny od warunków klimatycznych i z tego powodu przewidywanie jest zawodne i może nosić jedynie ogólny charakter.

Ujemny bilans drewna powinien znaleźć rozwiązanie również od strony rolnictwa. Należy zalecić nie tylko wszystkie nieużytki ale również łąki i pola położone na glebach o niskiej wydajności, przeznaczyć pod zasadzenie topoli i wierzb, które dają szybko duże masy drewna.

Produkcja roślinna

Zagadnienia rolnicze przedstawiają zwarty kompleks i spłót różnych problemów i z tego powodu nie mogą być rozwiązywane fragmentarycznie.

Dotychczasowe zaopatrzenie rolnictwa wielkopolskiego w nawozy sztuczne, które w roku 1955 wynosiło 48,6 czystego składnika azotu, fosforu i potasu na 1 ha gruntów ornych, należy podwyższyć. Podwyższenie przydziału nawozów sztucznych w planie pięcioletnim powinno przebiegać stopniowo i wynosić w roku 1957 60 kg czystego składnika NPK/ha użyt. rol., następnie wzrastać stopniowo do 120 kg w 1960 r.

Przydział wapna nawozowego należy również podwyższyć do około 40 kg/ha użytków rolnych.

Prace melioracyjne trzeba w planie pięcioletnim wykonywać z takim obliczeniem i w takim stosunku, aby co roku obejmować nimi 10 proc. ogólnego obszaru co pozwoliłoby w ciągu 5 lat zmeliorować i zagospodarować połowę ogólnego obszaru użytków rolnych.

W ogólnej strukturze zasiewów Wielkopolski rośliny kłosowe wynoszą 55,3 proc. Jest to zbyt dużo i musi prowadzić do błędnego zmianowania. Należy ilość kłosowych obniżyć do 52 proc. na korzyść roślin motylkowych, których jest za mało.

W hodowli roślin nie są wykorzystane we właściwym stopniu możliwości produkcji ziemniaka na Pomorzu i na Podkarpaciu. Zaopatrzenie rolnictwa w zdrowe sadzeniaki z tych rejonów jest nie wystarczające.

Pion pracy nasiennictwa powinien być wyodrębniony z produkcji roślinnej i pracować jako odrębna grupa. Ceny nasion wymagają rewizji.

Uprawa warzyw i sadownictwo są zupełnie pozbawione nie tylko mechanizacji, ale nawet najprostszych narzędzi. W PGR sadownictwo i warzywnictwo lokalizuje się w dużych gospodarstwach, co jest zasadniczym błędem. Nieduże gospodarstwa położone na dobrej glebie i w dobrych warunkach komunikacyjnych powinny uprawiać warzywnictwo i posiadać piękne sady.

Należałoby również powiększyć uprawę warzyw w gospodarstwach chłopskich.

Marża zarobkowa przy dystrybucji warzyw wynosi ponad 55 proc. Polska ze wszystkich państw europejskich ustaliła najwyższą marżę zarobkową.

Należy koniecznie w handlu wyeliminować wielostopniowe pośrednictwo.

Należy ceny produktów rolnych uporządkować w sensie ich ujednolicenia i lepszego dostosowania do kosztów produkcyjnych.

Hodowla zwierząt

Stan hodowli w Wielkopolsce w porównaniu do okresu przedwojennego obniżył się znacznie. Jest mniej stad i stadnin zarodowych i mniej sztuk o wysokiej wartości hodowlanej.

Celem należytego zorganizowania hodowli zwierząt w Wielkopolsce i postawienia jej na odpowiednim poziomie zachodzi konieczność:

— Utworzenia odpowiednich zrzeszeń, którym podlegałyby gospodarsza hodowla zarodowej — elitarnej bydła, trzody chlewnej, koni, państwowych stad ogierów i stacji sztucznego unienniania bydła.

— W hodowli, szczególnie bydła, powinno się kierować w pierwszym rzędzie zdrowotnością, a dopiero w dalszym etapie ich produktywnością. Należy jak najwcześniej zmienić obecny kierunek hodowli, wstrzymując na pewien czas lub ograniczając do minimum import z zagranicy. Silnie występująca gruźlica szczególnie u bydła (około 60 proc. sztuk chorych) wymaga

— Należy spowolnić uruchomienie produkcji zbiorczych anten radiowych i telewizyjnych ze wzmacniaczami oraz instalowanie ich na budynkach mieszkalnych celem zapewnienia dobrego odbioru.

— Dla znacznego zwiększenia ilości zainstalowanych aparatów telefonicznych należy przecz rozbudowy sieci, której warunkiem jest wzrost produkcji osprzętu i materiałów instalacyjnych, masowo stosować w dużych blokach mieszkalnych podcentralne wielonumerowe.

— Dla właściwego zaopatrzenia rynku oraz podniesienia jakości wykonawstwa urządzeń teletechnicznych należy zreorganizować produkcję i montaż w kierunku objęcia całości jednym przedsiębiorstwem pod Zarządem Resortu Łączności zgodnie z istniejącymi wzorami zagranicznymi.

jak najenergiczniejszego leczenia i selekcji sztuk chorych. Z tych względów należy się oprzeć obecnie na własnym uszlachetnionym materiale, a w dalszym etapie zająć się poprawą linii hodowlanych.

— Podstawowym warunkiem powodzenia hodowli i uzyskania pożądanego rezultatu jest należyte zorganizowanie bazy paszowej.

W tym celu należy:

- zwrócić uwagę na pełne wykorzystanie produkcji ubocznej przemysłu rolnego.
- wykorzystać w pełni istniejące suszarnie mechaniczne zielonek, wybudować 50 nowych suszarni mechanicznych sitowych, oraz uruchomić suszarnie przy przemyśle rolnym.
- wybudować zakład produkcji pasz dla woj. poznańskiego.
- Uruchomić zakład doświadczalny, poświęcony specjalnie badaniom lucerny i koniczyny, oraz ich hodowli przy zakładzie roślin pastewnych IUNG.
- Zwiększyć przydział maszyn jak np. kosiarek, grabiark, przetrząsaczy, siewników do siewu kukurydzy i siewniczek do siewu kukurydzy, siedemsetpięćdziesiąt kolumn parowniczych, bukowników do koniczyny (w roku 1955 18,5 proc. łąk nie było koszonych i użytkowanych).
- Zorganizować import nasion lucerny w ilości 150 ton rocznie.
- Nastawić przemysł chemiczny na produkcję herbicydów, które są niedozwionym środkiem zwalczania chwastów w nowoczesnym rolnictwie.
- Poprawić eksploatację koryta Noteci, które w wyniku zamulenia rzeki, utrzymuje tak wysoki poziom wody, że zalewa olbrzymie pola łąk nadnotecznych, powodując straty obliczone na 1 milion ton siana.

Zaspokoić potrzeby człowieka

Przemysł spożywczy

Przemysł spożywczy zajmuje w województwie poznańskim dominującą rolę i stanowi największe zgrupowanie przemysłu spożywczego w Polsce.

1. Ilość i jakość surowca są najważniejszymi problemami przemysłu spożywczego.

1. Decydującym i głównym błędem dotychczasowej polityki ekonomicznej w rolnictwie naszego województwa jest niewłaściwa kierunkowość i proporcje produkcji rolniczej. Błędna polityka wymiarów obowiązujących odstaw zboża — podważyła tradycję ustalania kierunków produkcji rolniczej w zależności od potrzeb przemysłu spożywczego.

Wymiary obowiązujących dostaw winny być przeanalizowane z punktu widzenia opłacalności produkcji rolniczej i potrzeb przemysłu spożywczego — oraz wzajemnej współzależności tych dwóch dziedzin gospodarki narodowej.

2. Nieuwzględnianie przez przemysł potrzeb rolnictwa — wpływa na zawężenie bazy surowcowej. Przemysł spożywczy utracił ten wzajemny związek m. in. poprzez błędną gospodarkę odpadami przemysłowymi.

Nieprzeanalizowane zastawienie naszego województwa na „zbożowe” oraz błędna koncepcja centralizacji zakładów, za wszelką cenę, spowodowała unieruchomienie około 200 gorzelni rolniczych a pozostałych 230 czynnych gorzelni pracuje na 30 proc. swoich zdolności produkcyjnych. W całym świecie znane jest znaczenie wywaru i jego wpływ na podniesienie hodowli i na jakość obornika.

Rolnik dostarcza do przemysłu więcej surowca, mając zapewniony zwrot wartościowych odpadów paszowych. U nas ten jedynie słuszny postulat nie został uwzględniony a indywidualnym dostawcom zabroniono wydawania wywaru.

Na 9,700 t suchych wysokich buraczanych, produkowanych w naszym województwie dostawcy otrzymują do swej dyspozycji tylko 105 t.

Przemysł mleczarski obciąża się b. wysokimi planami produkcji białkowej z mleka chudego — mimo że znane są wyliczenia, że np. w r. 1955 wieś przeznaczyla na cele hodowlane ok. 100 milionów litrów mleka pełnowartościowego, nie mając możliwości uzyskania z zakładów mleczarskich mleka chudego na cele hodowlane.

Ilość masła uzyskanego z pozostawionego w gospodarstwach mleka — pozwoliłaby zwiększyć o 50 proc. zaopatrzenie rynku naszego województwa.

O ile na całym świecie białko spożywcze zużywane jest na cele odżywcze i paszowe — u nas używa się kazeiny do wyrobu guzików i włókien sztucznych — nie zdając sobie sprawy z konsekwencji ekonomicznych takiej polityki.

Oceniając wartość produkcji ziemniaków w Polsce na równą wartość wydobywanego węgla — należy podkreślić karygodny fakt lekceważenia tego surowca. W Polsce nikt na serio nie interesuje się olbrzymimi stratami, jakie ponosi nasza gospodarka w tej dziedzinie produkcji. Mimo że powszechnie znane są straty dochodzące setek milionów zł wskutek ubytków w kopcowaniu — unieruchomiono np. liczne płatki zamiast je rozbudować.

Nie docenia się znaczenia odpadów przemysłowych dla rolnictwa. Nic nie robi się w zakresie przystosowania różnego rodzaju odpadów (np. wycierki ziemniaczane, serwatk, odpady z przemysłu owocowo-warzywnego) poprzez prasowanie, suszenie, konserwowanie dla ułatwienia dalszego transportu, małe postępy widzimy w zakresie produkcji drożdży pastewnych itp.

Wydane niektóre zarządzenia w przem. olejarskim — pozwoliły co prawda zwiększyć ilość uzyskiwanego oleju z rzepaku, ale równocześnie obniżono bardzo poważnie wartość paszową makuchów rzepakowych, których dzisiaj chłopi nie chcą kupować.

Niezbędne jest zrealizowanie następujących postulatów:

- Wszystkie odpady przemysłowe winny być przeznaczone dla dostawców surowca proporcjonalnie do ilości dostarczonego surowca.
- Uruchomić produkcję we wszystkich zakładach przemysłu spożywczego województwa poznańskiego np. płatki — gorzelnie, rakarnie, olejarnie itp.
- Opracować naukowo i wprowadzić do produkcji procesy technologiczne, pozwalające wzbogacać odpady przemysłowe w niezbędne składniki odżywcze.
- Powołać ogólnopolski komitet gospodarki ziemniakami oraz odpadami przemysłowymi. Należy powołać Instytut ziemniaczany i rozwinąć wszystkie formy opieki nad uprawą ziemniaków jak: nawozy, zwalczanie chorób, maszyny do uprawy i sprzętu itp.
- Istotnym czynnikiem decydującym o jakości produktów przemysłu spożywczego jest jakość surowca. Jakość

Melioracje rolne

Realizacja inwestycji wodno-melioracyjnych winna się odbywać przy jak największym współudziale przyszłych użytkowników wznoszonych urządzeń.

Eksploatacja i konserwacja winny być wykonywane w sposób jednolity zorganizowany, w zasadzie środkami własnymi zainteresowanych rolników. Dla celów konserwacyjno-eksploatacyjnych zorganizować nowe względnie re-aktywować dawniej istniejące spółki wodne.

Zaopatrzenie rolnictwa w maszyny i narzędzia

Stan zaopatrzenia rolnictwa w maszyny i narzędzia jest wysoce nie wystarczający. Wymaga to daleko idących reform. Nie można zrozumić, w jaki sposób jest marnotrawiona praca 2 instytutów specjalnie poświęconych sprawie mechanizacji rolnictwa, 15 fabryk wytwarzających maszyny rolnicze oraz odgórny zarząd departamentów trzech ministerstw i kilku centralnych zarządów.

Wobec tak niepomyślnego stanu rzeczy nasaują się następujące wnioski:

- Dotychczasowa elektryfikacja jest przeprowadzana wyłącznie pod kątem umożliwienia oświetlenia mieszkań i budynków. Dostarczenie energii w celu codziennego pompowania wody, cięcia siewki, mielenia, siewowania, czyszczenia zboża itp. jest rzeczą dla rolnictwa najważniejszą. Elektryfikacja wsi musi wyprzedzać mechanizację.
 - Należy przeanalizować plan pięcioletni w dziedzinie asortymentu i ilości planowanej produkcji ciągników, maszyn i narzędzi rolniczych.
 - W celu umożliwienia jak najszybszego zaopatrzenia w maszyny należy znormalizować ich wymiary, co umożliwi przystąpienie do produkcji masowej.
- Na razie należy zaniechać budowy kombajnów oraz maszyn bardziej skomplikowanych, które ewentualnie można sprowadzać z zagranicy. Umożliwi to zwiększenie produkcji maszyn prostych.
- Znajdujące się na terenie piugi parowe wyremontować i użyć do pracy jako narzędzia dużo lepsze do orki od ciągników.
- Ustalić i sprecyzować zadania POM-ów w dziedzinie mechanizacji rolnictwa. POM-y, poza remontami i obsłużeniem ciągników i maszyn powinny poprzez zespół swoich mechaników wpłynąć na podniesienie kwalifikacji użytkowników oraz dbać o właściwe użytkowanie maszyn w terenie.

Wprowadzić do instytutów IUNG, IHAR i Stacji Selekcji Roślin doświadczalnictwo z maszynami.

surowca i wyrobów gotowych zależy nie tylko od przemysłu, ale również od rolnictwa i od przedsiębiorstw pośredniczących w skupie. Dotychczasowe przedsięwzięcia organizacyjne, zarządzenia, polityka cen, organizacja po średnictwa skupu itp. działały hamująco względnie uniemożliwiały podjęcie skutecznych środków zmierzających do polepszenia jakości surowca.

W przemyśle mleczarskim mają miejsce milionowe straty, powstające na skutek pogarszania się gatunkowości masła, magazynowanego w chłodniach. Wynika to z braku urządzeń chłodniczych.

W przemyśle mięsnym utworzenie pośredniczących przedsiębiorstw skupu uniemożliwia praktycznie współpracę przemysłu z producentem na odcinku zootechniki, hodowli, weterynarii itp. Aparat pośredniczący w skupie, spełnia tylko i to słabo funkcje ściśle handlowe.

Zły stan zdrowotny i choroba żywca oraz niedostateczna walka z chorobami — wpływa ujemnie na jakość wyrobów gotowych.

System bodźców materialnych za jakość wyrobów stosowany wobec załóg jest niedostateczny. Należy podnieść odpowiedzialność personelu produkcyjnego i powiązać pracę kontroli technicznej z laboratoriami zakładowymi.

Niedostatecznie wykorzystuje się do utrzymania jakości wyrobów lód naturalny, stosowany jeszcze powszechnie za granicą.

Celem podniesienia jakości surowca:

- Należy uruchomić produkcję maszyn i urządzeń chłodniczych w zakładach metalowych.
- Reaktywować prywatne zakłady rzemieślnicze produkujące nieskomplikowane urządzenia chłodnicze (np.: dla przem. mleczarskiego — oziębiacze, sita itp.).
- Uwzględnić w planach inwestycyjnych właściwą lokalizację chłodni.
- W większym stopniu wykorzystywać do skupu, transportu, magazynowania i produkcji lód naturalny.

Przedsiębiorstwa skupu nie liczące się z jakością surowca i bieżącymi potrzebami przemysłu doprowadzają do olbrzymich strat i pogorszenia jakości przez niewłaściwe magazynowanie.

Polityka cen skupu na artykuły rolne nie odzwierciedla działania prawa wartości — powoduje niechęć rolników do rozszerzenia niektórych działów produkcji względnie niechęć zakładów przemysłowych do rozszerzenia nierentownej produkcji w oparciu o zbyt kosztowne surowce.

Usprawnienie skupu wymaga spełnienia dwóch zasadniczych postulatów:

- Należy zlikwidować drogie i nierentowne pośredniczące w skupie przedsiębiorstwa. Skup oprócz na bezpośrednich stosunkach i umowach pomiędzy przemysłem, a rzęsą producentów.
- Organa władzy państwowej winny dokonać analizy cen skupu i opłacalności produkcji rolniczej — zgodnie z działaniem prawa wartości.
- Polityka inwestycyjna przemysłu spożywczego województwa poznańskiego wymaga wszechstronnego rozpatrzenia i zaopiniowania przez ekonomistów i inżynierów

Przemysł drzewny

Zbyt mało zrobiono w zakresie zastępowania drewna innymi materiałami. Dotyczy to głównie 3 resortów, stanowiących najpoważniejszych konsumentów w kraju tzn. w budownictwie — rusztowania, szalowania, więzania dachowe, parkiety; w kolejnictwie — podkłady i w górnictwie — stemple górnicze.

Niedostateczną troską dotyczącą jest rozwój przemysłu wykorzystującego odpady drzewne. Tylko około 50 proc. drzewa z wyrębu znajduje swoje produkcyjne wykorzystanie.

Wióry spala się w piecach. Nie produkuje się w dostatecznym zakresie znanych za granicą płyt z odpadków drzewa. Istnieje brak suszarni drzewa, względnie w istniejących suszarniach na skutek prymitywizmu urządzeń niszczy się względnie pogarsza klasę około 20 proc. drewna.

Dla oszczędności drewna niezbędne jest spełnienie następujących postulatów:

- W jak najkrótszym czasie rozszerzyć produkcję materiałów zastępczych przede wszystkim w budownictwie, kolejnictwie i górnictwie.
- Rozbudować przemysł wykorzystujący odpady drzewne (np. płyty, chemiczna przeróbka drewna itp.).
- Wydąć zarządzenie zakazujące spalanie wiórów, wyposażać zakłady drzewne w brykieciarnie wiórów.

4) Wzmocnić środki zmierzające do polepszenia gospodarki drewnem, zwiększyć nakłady na zalesienie nowych terenów.

5) W Poznaniu istnieje naukowy ośrodek badawczy drewna oraz wyspecjalizowane w projektowaniu suszarni Biuro Projektów Budownictwa Przemysłowego. Należy w pełni wykorzystywać ich możliwości dla podniesienia poziomu gospodarki drewnem.

6) Zasadniczym warunkiem rozwoju przemysłu meblarskiego jest rozszerzenie możliwości zaopatrzenia w surowiec i półfabrykaty jak: okleiny, wszelkiego rodzaju płyty, okucia, lakiery itp.

Zaopatrzenie w wodę

Silnie rozbudowujący się przemysł zamiast budować własne ujęcia wody, korzystał w miastach i miasteczkach z taniej wody wodociągowej, co spowodowało prawie wszędzie silny deficyt wody, nie znajdujący pokrycia w równoległych inwestycjach rozbudowy wodociągów.

Miejskie wodociągi rozwiązywały przeważnie to zagadnienie kosztem jakości wody. W wielu wodociągach urządzenia do oczyszczania wody, jako wąskie gardła produkcji, zostały wyłączone z ruchu.

W celu poprawy tego stanu rzeczy należy:

- 1) Ustalić cenę na wodę w wysokości odpowiadającej kosztom produkcji.
- 2) Odpisy amortyzacyjne użyć na remonty kapitalne, i na inwestycje na sieci wodociągowo-kanalizacyjnej. Tam, gdzie powstał deficyt wody, przemysł powinien korzystać z własnych ujęć wody, tak by ludność nie ucierpiała z powodu braku wody.

Budownictwo

Przygotowanie inwestycji

Należy przejść od metody bieżącego planowania na rzeczowe planowanie długofalowe dla 2 lub 3 pięcioletnich okresów inwestycyjnych, planowanie średniofale dla jednego okresu pięcioletniego oraz planowanie bieżące na jeden rok.

Plany inwestycyjne muszą być powiązane z odpowiednimi planami urbanistycznymi oraz wszelkimi inwestycjami towarzyszącymi.

Należy dążyć do zacieśnienia współpracy głównych czynników, składających się na cykl inwestycyjny, tj. inwestorów, biur projektowych, wykonawców oraz producentów materiałów i prefabrykatów.

Podstawą współpracy powinien być wspólny ramowy harmonogram cyklu inwestycyjnego od chwili rozpoczęcia opracowania założeń do czasu oddania obiektu do eksploatacji.

Jedną z przyczyn trudności w lokalizacji inwestycji jest brak planów zagospodarowania przestrzennego, wynikającego z braku wieloletniego programowania w resortach. Należy dążyć do niezwłocznego opracowania planów zagospodarowania przestrzennego, sprzągających planowane inwestycje w zharmonizowany zespół.

Projektowanie

Biura projektowe powinny być głównym instrumentem polityki inwestycyjnej w zakresie postępu technicznego, ekonomiki inwestycji oraz zharmonizowania terminów przygotowania dokumentacji i realizacji inwestycji.

Niezbędne jest opanowanie żywiołowości i przypadkowości w przydzielaniu zadań dla biur projektów. W zasadzie każdy inwestor powinien posiadać skierowanie do jednego biura projektów, które byłoby obowiązujące zaopatrzyć cały kompleks inwestycji w dokumentację. W przypadku inwestycji przemysłowych skierowanie powinno mieć miejsce w zakresie technologii do resortowego biura technologicznego, w zakresie budowlano-instalacyjnym bezpośrednio do jednego biura projektów budownictwa przemysłowego.

Zarówno biuro projektujące rozwiązanie technologiczne jak i biuro wykonujące dokumentację budowlano-instalacyjną powinny być w ścisłym kontakcie z inwestorem od czasu sformułowania potrzeby inwestycji.

Zlecanie projektów budowlano-instalacyjnych do biura projektów resortu budownictwa powinno być obowiązujące. Projektowanie bowiem stanowi fazę przygotowania produkcji przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

Należy zmienić system plac w biurach projektowych w kierunku stworzenia rzeczywistych bodźców materialnych dla osiągnięcia wyższej wydajności i jakości pracy, pozostawiając kierownictwu biura prawo dysponowania funduszem plac w ramach obowiązujących stawek i przy zachowaniu prawidłowego kosztu prac projektowych w stosunku do wartości inwestycji.

Postępowe metody projektowania powinny prowadzić do osiągnięcia maksymalnych efektów ekonomicznych.

Podstawowym kryterium oceny projektu są wyniki analizy projektów pod względem zużycia środków finansowych, oszczędności materiałów deficytowych i pracochłonności oraz kosztu eksploatacji obiektu. W związku z tym należy rejestrować wg jednolitego systemu realne efekty techniczno-ekonomiczne dla różnych kategorii obiektów.

W zakresie typizacji specjalny nacisk należy położyć na opracowanie typowych elementów szczególnie prefabrykatów oraz sekcji budynków.

Wykonawstwo

Doprowadzić do rytmiczności produkcji przedsiębiorstw budowlano-montażowych poprzez ustalenie rocznego planu oddawania obiektów do użytku.

Należy zagwarantować w planie produkcyjnym odpowiednią ilość stanów przerobowych zamkniętych i otwartych, szczególnie na koniec roku.

Należy skłonić inwestorów do rozpoczynania inwestycji od uzbrojenia terenu.

Przyspieszyć rewizję obowiązujących systemów planowania i sprawozdawczości poprzez wyeliminowanie zbędnych sprawozdań. Personel techniczny budów jest w dalszym ciągu przeciążony sprawozdaniami i meldunkami, co uniemożliwia im sprawowanie właściwej kontroli produkcji.

Stopień mechanizacji budowy powinien być każdorazowo uzgodniony z wyposażeniem wykonawcy w sprzęt. Projektowany zakres mechanizacji budowy powinien być uzasadniony pod względem ekonomicznym, technicznym, organizacyjnym oraz terminów oddania obiektów do eksploatacji. Należy zwrócić szczególną uwagę na małą mechanizację robót i wyposażenie budowy w lekki sprzęt budowlany.

Wprowadzić do budownictwa koparki wąskoprzestrzenne lekkiej konstrukcji, koparki wielonaczyniowe, zgrabiarki itp.

Ustalić jeden typ agregatu mechanicznego do tynkowania — uwzględniając dodatnie cechy dotychczas stosowanych typów.

Wytypować zakłady do produkcji części zamiennych do budowlanego sprzętu typowego i nietypowego w większym zakresie niż dotychczas.

Zobowiązać PZS Bud. Miejskiego do dostawy sprzętu ciężkiego łącznie z kompletnym osprzętem, a szczególnie żurawie wlezione z materiałem na podłoże (szyny i podkłady).

Należy szczególną uwagę przywiązać do właściwego ustawienia na naszym terenie zagadnień budownictwa wiejskiego, a w szczególności:

należy powołać do życia Instytut Budownictwa Wiejskiego w Poznaniu. W Instytucie tym należy opracować normatywy z zakresu bu-

3) Utworzyć w Polsce Urząd Gospodarki Wodnej według wzorów istniejących w NRD, Czechosłowacji i na Węgrzech, gdyż budownictwo hydrotechniczne związane z wykorzystaniem wody dla gospodarki komunalnej, przemysłowej, drogowej, komunikacyjnej, energetycznej, żeglugaowej, leśnej, rolniczej itd., wymaga odpowiedniego skoordynowania zamierzeń i podporządkowania oceny zamierzeń jednej instytucji odpowiedzialnej za gospodarkę wodną w skali ogólnokrajowej.

W budownictwie wodociągów i kanalizacji istnieje brakoróbstwo, wyrządzające gospodarce narodowej olbrzymie szkody.

Podczas gdy wodociągi winny być budowane na okres eksploatacyjny co najmniej 100 lat, a kanalizacje nawet na 200 lat, obecnie wykonane inwestycje niszczone już po kilkunastu latach.

W celu poprawy tego stanu rzeczy należy:

- 1) Regulaminny premiowania przedsiębiorstw produkujących materiały i urządzenia oraz przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego tak ułożyć, by nacisk położyć na jakość a nie tylko na ilość produkcji.
- 2) Nie pozwolić na wykonawstwo inwestycji z nieodpowiednich materiałów, które wpływają decydująco na zmniejszenie trwałości inwestycji np.: budowa kanałów ze zwykłej cegły, uszczelnianie lewarów azbesto-cementem zamiast ołowiem itp.

Przemysł włókienniczo - odzieżowy

- 1) Należy zlikwidować pośredniczące w sprzedaży centrale handlowe, co zmniejszy koszty związane z obrotem towarowym.
- 2) Należy uniezależnić zakłady przem. odzieżowego od centralnych komórek wzorujących — co wywoła własną inicjatywę zakładów i wprowadzi do zbytu artykułów moment konkurencyjny.

budownictwa wiejskiego w oparciu o materiały naukowo-badawcze, obejmujące całokształt zagadnienia — technologię gospodarstwa rolnego, plany przestrzenne, warunki środowiskowe poszczególnych budynków i ich zespołów, stosowane materiały budowlane i konstrukcje, wyposażenie instalacyjne, oraz inne urządzenia mające na celu wprowadzenie na szerszą skalę mechanizacji.

W celu wskazania właściwej metody i nadania kierunku projektowania należy opracować wzorcowe i przykładowe rozwiązania projektów technologicznych, schematów funkcjonalnych i planów zagospodarowania przestrzennego dla różnego rodzaju osiedli wiejskich — ośrodków produkcyjnych w zależności od kierunku gospodarki i arealu użytków rolnych.

Ekonomika budownictwa

Celem stworzenia bodźców ekonomicznych konieczne jest zainteresowanie pracowników w wynikach finansowych działalności przedsiębiorstwa, przy tym, jeśli chodzi o pracowników fizycznych, to winni być oni zainteresowani w oszczędnościach materiałowych, wydajności, w terminowym i jakościowo dobrym wykonaniu, pracownicy umysłowi zaś winni być zainteresowani w wygószonych akumulacji i dobrym wykonawstwie.

Zagadnienie ogólnorganizacyjne

Należy połączyć istniejące w resorcie budownictwa instytuty naukowe w jeden Instytut Budownictwa i wskazać dla niego zasadnicze zadania kierunkowe zgodne z najpilniejszymi potrzebami odczuwanymi w praktyce.

W celu zabezpieczenia istniejącej i nowopowstającej substancji mieszkaniowej od przedwczesnego zniszczenia, należy powołać przy miejskich i powiatowych zarządach budynków mieszkalnych niewielkie grupy remontowe, które przejmą konserwację i drobne bieżące naprawy budynków oraz urządzeń socjalnych.

Nadzór wykonawstwa przez DEOR nie spełnia swego zadania. Wskazane jest przywrócenie nadzoru inwestycyjnego inwestorowi w oparciu o rozszerzony wydatnie zakres nadzoru autorskiego ze strony biura projektów.

Opieka nad pracownikiem

1. Należy utworzyć Państwową Inspekcję Pracy, której należy powierzyć sprawy:

bezpieczeństwa pracy, higieny pracy (w zakresie ustalonym w przepisach bhp); ochrony pracy w zakresie przestrzegania obowiązujących przepisów ustaw i układów zbiorowych.

Państwowa Inspekcja Pracy powinna być administracyjnie związana z Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, natomiast pod względem rzeczowym i personalnym powinna być bezpośrednio podporządkowana Głównemu Inspektorowi Pracy.

Spółeczna Inspekcja Pracy (bez prawa wydawania nakazów) powinna wchodzić w zakres działalności związków zawodowych powołanych do obrony bezpośrednich interesów pracowników.

Konieczna jest, jak najszybsza i intensywna popularyzacja zagadnień bhp i op. począwszy od szkół podstawowych. Szczególnie baczną uwagę należy zwrócić na szkolnictwo zawodowe średnie.

Zakłady pracy powinny być zainteresowane bezpośrednio w polepszeniu warunków bezpieczeństwa pracy przez obniżanie składek ubezpieczeniowych zakładom, w których bhp jest na wysokim poziomie.

Poprawę warunków bytowych pragną inżynierowie i technicy uzyskać poprzez:

- przydział mieszkań na równi z innymi pracownikami;
- ustalenie wynagrodzeń odpowiadających wkładowi pracy oraz twórcemu wysiłkowi w dziedzinie technicznej lub organizacyjnej;
- przyznanie dodatków zdrowotnych (karty branżowe) inżynierom i technikom zatrudnionym w warunkach pracy, w których pracownicy fizyczni te dodatki otrzymują;
- zaliczenie okresu studiów przy ustalaniu renty, niezależnie od tego, czy pracownik przed studiami był zatrudniony czy też nie był;
- obniżenie granicy wieku, uprawniającej do zaopatrzenia emerytalnego z 65 na 60 lat;
- polepszenie jakości umundurowania i obuwia dla pracowników, którzy z tych przydziałów korzystają;
- inżynierom i technikom pracującym w terenie należy zapewnić odpowiednie środki lokomocji.

Właściwy człowiek na właściwym miejscu

Ilość studiujących powinna być dostosowana do przewidywanych potrzeb i kierunków rozwoju gospodarki narodowej oraz do rozmiarów pomocy technicznej Polski dla krajów gospodarczo — opóźnionych.

Wąska i jednokierunkowa specjalizacja powinna być ograniczona do uzasadnionych potrzebami gospodarczymi wyjątków.

W okresie studiów należy położyć specjalny nacisk na zagadnienia następujące:

- a) rozszerzenie programu praktyk zawodowych, praktykanci powinni spełniać określone robocze funkcje;
- b) wyposażenie uczelni powinno odpowiadać postępowi technicznemu w poszczególnych dziedzinach;

c) przedmioty ogólne (matematyka, fizyka, chemia itp.) powinny być w swej treści powiązane z zagadnieniami, jakie może napotkać w swej pracy inżynier. Przedmioty te powinny być dostosowane do programu studiów poszczególnych działów;

d) gruntowniejsze przygotowanie przyszłych inżynierów w zakresie organizacji i ekonomiki produkcji;

e) rozszerzenie zakresu studiów w zaniedbanych dotychczas działach techniki.

Zrewidować istniejącą sieć średnich szkół technicznych celem dostosowania do przewidywanych potrzeb gospodarki narodowej. Okres kształcenia techników powinien obejmować do 6 lat, po ukończeniu szkoły podstawowej. Nieuzasadniona jest wąska specjalizacja w okresie nauki.

Niezbędne jest wydajne rozszerzenie szkolenia praktycznego techników w warsztatach szkolnych, w rozbudowanym systemie praktyk oraz praktycznym powiązaniu programów przedmiotów ogólnokształcących i zawodowych z zagadnieniami, które napotka technik w swej pracy.

Nakazy pracy należy zastąpić skierowaniami do pracy. Absolwenci uczelni powinni być kierowani na właściwe stanowiska, po okresie wprowadzającym, pozwalającym pracodawcy poznać ich kwalifikacje oraz zorientować absolwentów w wymaganiach zakładu pracy.

Zatrudnienie w biurach projektów, biurach konstrukcyjnych oraz instytucjach, powinno mieć miejsce po dłuższym okresie praktyki w produkcji.

Na stanowiskach zawodowych, określonych terminem „inżynier” lub „technik” (np. naczelny inżynier, inżynier ruchu, technik normowania itd.), mogą być zatrudnione jedynie osoby, posiadające odpowiadającą nazwie stanowiska, tytuł naukowy.

Obsadzanie stanowisk kierowniczych powinno być traktowane, jako najbardziej odpowiedzialna czynność organizacyjna. Przy doborze kandydatów — w pierwszym rzędzie należy uwzględnić: ideowość, zalety charakteru, kondycję umysłową i fizyczną, wykształcenie zawodowe i ogólne zdolności administracyjne i doświadczenie.

Naczelna Organizacja Techniczna, przez swych delegatów w związkach zawodowych, powinna być rzecznikiem interesów inżynierów i techników. NOT powinna przejąć niektóre uprawnienia związków zawodowych wobec inżynierów i techników, dążąc do utworzenia Izby Technicznej.

Uposażenie inżynierów i techników powinno zapewniać im godziwy byt. Wysokość uposażeń powinna być zróżnicowana w zależności od wykształcenia, stażu pracy, wykazywanych umiejętności zawodowych oraz zajmowanego stanowiska.

Stopa podatków od wynagrodzenia powinna być zrównana ze stosowaną dla pracowników fizycznych.

NOT powinna dążyć do zakładania Domów Inżyniera, celem zabezpieczenia starości, wysłużonym inżynierom i technikom.

Czym powinny być organizacje techniczne

Koła Zakładowe Stowarzyszeń Technicznych mają szerokie zadania w zakresie:

- a) współpracy z Kierownictwem Zakładu, Radą Techniczną i Samorządem Pracowniczym celem usprawnienia organizacyjnego i technicznego produkcji. Koło Zakładowe powinno posiadać swych przedstawicieli w Samorządzie Pracowniczym.
- b) opieki nad Klubem Techniki i Racjonalizacji, postępowymi osiągnięciami technicznymi i biblioteką techniczną zakładu;
- c) opieki nad pogłębianiem i uzupełnieniem wiedzy technicznej.

Stowarzyszenia Naukowo-Techniczne powinny skoncentrować swą działalność w następujących kierunkach:

- a) kierowanie pracą branżowych kół lub sekcji w zakładach pracy lub powiatach w zakresie działalności Stowarzyszenia;
- b) organizowanie i popieranie prac naukowo-technicznych, narać i publicystyki;
- c) organizowanie wycieczek technicznych, krajowych i zagranicznych;
- d) pogłębianie i uzupełnienie wiedzy technicznej, organizowanie ruchu racjonalizatorskiego i popieranie postępowych osiągnięć technicznych;
- e) organizowanie sekcji specjalistycznych dla popierania rozwoju technicznego w poszczególnych gałęziach techniki;
- f) nadawanie uprawnień zawodowych.

W działalności swojej Stowarzyszenia Naukowo-Techniczne powinny ściśle współpracować z uczelniami, instytutami naukowo-technicznymi, biurami projektowymi itd.

Naczelna Organizacja Techniczna ma za główne zadanie działać w imieniu ogółu inżynierów i techników oraz reprezentować ich postulaty.

Uważa się za potrzebne uruchomienie na terenie Poznania następujących czasopism technicznych:

- a) pismo dla praktyków budownictwa (poziom średni). Brak tego rodzaju pisma daje się odczuwać powszechnie;
- b) tygodnik rolniczy dla praktyków;
- c) miesięcznik dla spraw obróbki plastycznej.

Realizacja postulatów

Postulaty techniczne i gospodarcze, przygotowane jako wnioski kół zakładowych, komisji stowarzyszeń naukowo-technicznych, opracowane przez 14 sekcji przeszło 100-osobowej Komisji Problemowej, mają doniosłe znaczenie jako:

- SYGNAŁY wymagające posunięć od kierownictwa gospodarczego wszystkich stopni,
- WYTYCZNE działania dla wszystkich inżynierów i techników,
- PODSTAWA do dalszych dyskusji i opracowania programów naprawy gospodarczej na poszczególnych odcinkach.

Kontrola realizacji postulatów oraz rozwijanie inicjatyw w wytyczonym kierunku powinno być, odpowiednio do zakresu działania, zadaniem kół zakładowych wszystkich stowarzyszeń naukowo-technicznych oraz NOT jako ogólnej reprezentacji inżynierów i techników.

Celem stałego reprezentowania potencjału, jaki stanowią inżynierowie i technicy jako kierownicy życia gospodarczego, inicjowania posunięć gospodarczych, opiniowania propozycji wysuwanych w celu naprawy gospodarki oraz czuwania nad realizacją postulatów, Komisja Problemowa zgłosiła propozycję powołania przez Konferencję Wojewódzką — Komitetu Techniczno - Gospodarczego NOT. Do Komitetu Techniczno-Gospodarczego powinni wejść przedstawiciele wszystkich dziedzin życia gospodarczego z terenu województwa. Przedstawiciele ci powinni reprezentować wysoki poziom wiedzy, doświadczenie organizacyjne i gospodarcze, adekwatny i szeroki horyzont myśli. Powinni cieszyć się pełnym zaufaniem swego środowiska oraz wielobranżowego aktywnie techniczno-gospodarczego naszego terenu.

Wojewódzka Konferencja Przedkongresowa Inżynierów i Techników odbędzie się 9 stycznia o godz. 10 w sali Izby Rzemieślniczej w Poznaniu, ulica Niezłomnych 2.

Pracownicy poszukiwani

Indywidualnych sprzedawców (również na zakładach pracy) na prowizję poszukuje Poznańska Gra Liczbowa. Zgłoszenia: Poznań, ul. Stalingradzka 4/10, pokój 7 (Nowy Ratusz), od godz. 9-16.00. 396g

Kotlarzy do prac w miedzi i aluminium oraz spawacza zatrudni natychmiast na dobrych warunkach Przedsiębiorstwo Remontowo - Montażowe Handlu Wewnętrznego Poznań, Traugutta 1/9, tel. 642-15 lub 528-96. K25

Kwalifikowanego oborowego z dwoma posylami poszukuje zaraz Gospodarstwo Rolne Urbanie, pow. Oborniki, Mieszkanie nowe 2-pokojowe z kuchnią przygotowane. Warunki pracy i usług wg układu zbiorowego pracy. K24

Pracowników z kwalifikacjami na stanowiska: głównych inżynierów produkcji, agronomów, zootechników, głównych księgowych, kierowników budownictwa poszukujemy dla podległych Zespołów PGR, Pisemne zgłoszenie z życiorysem nadsyłać pod adresem: Zjednoczenie PGR Polczyn - Zdrój, ul. Krucza 4, woj. kosiński. K22

Doradców przyjmują Zakłady Mięsne Rzeźnia w Poznaniu, ul. Garbary 101/111, Zgłoszenia osobiste przyjmuje sekcja personalna. K42

Pedycurzystka kwalifikowana potrzebna natychmiast. R. S. P. Fryzjersko - Kosmetyczna Poznań, ul. Garbary 64. K53

Tokarzy Wysoce kwalifikowanych przyjmują Zakłady Produkcji Części Zapasowych w Poznaniu, ul. Chudoby 20. 352g

St. księgowego(a) o wysokich kwalifikacjach przyjmujemy. Uposażenie III gr. fin. Zgłoszenia osobiste w Zarządzie Spółdzielni Pracy Bud. i Napr. Tab. Kol. Poln. w Poznaniu, ul. Głogowska 99. 432g

Praca

Fryzjer potrzebny. Poznań, Głogowska 84. 91g

Szwajkar potrzebny od 1 stycznia 57 r. wagi. później. Mieszkanie zapewnione. Warunki do omówienia na miejscu. Czesław Fryder, Naclaw nr 33, pow. Kościan. 133g

Modystka ekspedientka, tylko zdolna potrzebna. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dnia 140g.

Kolodzieja lub blacharza oraz ucznia przyjm. Poznań Słowackiego 28 — budowa karo-serii. 466g

Artysta - fotografik poszukuje modeli. Wynagrodzenie dobre. Oferty najchętniej z fotografią (do zwrotu) do Biura Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dnia 478g.

Uczeń kowalski potrzebny zaraz. Marian Kościelnik, mistrz kowalski, Rybno Wielkie, pow. Gniezno. 10481p

Dochodząca do półtorarocznej dziewczynki potrzebna. Poznań, inżynierska 11 m. 8, od godz. 17. 208g

Przyjmuje administrację domów. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dnia 209g.

Potrzebny przedstawiciel, przyjmujący zamówienia na portrety. Poznań Górczyńska 27 m. 6. 215g

Anna Leśna
z Kowalczyków
nasza droga matka, kochana babcia, siostra, teściowa, szwagierka i ciocia zasnęła w Bogu, opatrzona Sakramentami św. w niedzielę, dnia 6 stycznia 1957 o godzinie 9, po 73 latach ośmiennego życia.
Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 9 bm. o godz. 11.30 z kaplicy cmentarza na Junikowie.
O tej bolesnej stracie powiadamiają
córki z rodziną
Poznań, ul. Sam. Engla 29, Pniewy, Szczecin. 591g

Marian Rydlewicz
Dnia 4 stycznia 1957 zmarł nagle w Szczecinie, przeżywszy lat 48, mój najdroższy mąż ukochany ojciec, śp.
Pogrzeb odbędzie się dzisiaj we wtorek, dnia 8 bm. o godz. 14.30 z kaplicy cmentarnej na Jeżycach.
W głębokim smutku pogrążona
żona z córką
Poznań, Grunwaldzka 43a. 536g

Marian Rydlewicz
założyciel i zasłużony długoletni majster Warsztatów, odznaczony brązowym i srebrnym Krzyżem Zasługi oraz medalem 10-lecia.
W Zmarłym stracił miś nieodżałowanego, sumiennego, chętnego współpracownika i kolego.
Pamięć o Nim zachowamy na zawsze.
Pogrzeb odbędzie się we wtorek 8 bm. o godz. 14.30 z kostnicy cmentarza na Jeżycach.
Dyrekcja Rada Zakładowa Koledzy
Podstawowa Organizacja Partyjna
Poznańskich Warsztatów Napraw Maszyn Drukarskich K75

Zbliża się termin
wykupienia zamówionych losów
w kolekturach Monopoli Loteryjnego
Poznań — pl. Wiosny Ludów 3
— PDT — A. Lampego 14 K14

OGŁOSZENIA DROBNE

Nauka

Tańców nowoczesnych, ludowych wycucha Szczurkówna, Poznań Marcinkowskiego 2a, parter. 25246g

Kursy pisanja na maszynach organizuje Stowarzyszenie Stenografów i Maszynistów PRL Poznań, ul. Chelmońskiego 7, tel. 653-11. Zamieszczeni słuchacze korzystają ze zniżek kolejowych. 246g

Tańców towarzyskich ucze. Poznań, Mickiewicza 27 m. 7. 362g

Kupno

Bobkowe liście, gorczyce, kminek, majeranek kruszony, koper włoski, paprykę pieprz turecki, kolender, kupie. Strzelecki, Kostrzyn Wielkopolski, telefon 80. 25287g

Kupie większą ilość dżwigarów 18, 22, Anioła, Poznań, Fabianowa, ul. Kowalewiczka 24. 71g

Srebro stołowe kupie. Poznań, Chłapowskiego 3 m. 3. 134g

Kompresor z pistoletem kupie w dobrym stanie, Poznań, Żupańskiego 12 m. 17, od godz. 14-20. 158g

Wage dla niemowląt kupie lub wypożyczyć. Oferty z podaniem ceny do Biura Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dnia 202g.

Świeca samochodowa używana 10 — 14 — 18 mm każda ilość kupie: „Centrum”, Kamiński, Poznań, Dzierżyńskiego 61. 348g

Sziflerka na 2 kamienie 220/380 V kupie, Kamiński, Poznań, Dzierżyńskiego 61. 350g

Krate na drzwi wejściowe kupie najchętniej zsuwana. Zgłoszenia: Poznań, Koźła 5 m. 3 (od godz. 14-16). K2617

Kupie gater w dobrym stanie. Jerzy Dobrowolski, Dąbrowa Górnicza, 3 Maja 15, telefon 684-73. 10358p

Kupie opony 18 wraz z tarczami i osiami do wozu. Zgłoszenia z ceną kierowców pod adresem: Marian Kościelnik, Rybno Wielkie, powiat Gniezno. 10480p

Młocarnie samoczynna, dobra średnia kupie, Wojciech Mielcarz, Dobrzyca, pow. Pleszew. 10483p

Kupie ściany i okna barakowe oraz łódkę „Bosch”. Poznań, tel. 27-93. 206g

Sziflerka (Wandarm) kupie. Oferty z opisem kierowców: Zarnowski Pniewy — Sz. Poznańska 6a. 212g

Kupie cięgłak „Zetor” lub „Ursus”. Szostak Kajew, p-l Pleszew. 232g

Taksometr kupie. Poznań, tel. 654-05. 253g

Aparat trykotarski, najchętniej „Kaltax” kupie. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dnia 259g.

Pianino kupie. Oferty z podaniem marki, ceny do Biura Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dnia 275g.

Kupie samochód osobowy, dobry. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dnia 277g.

Motocykl 125 ccm „Miński” lub „Sokół” kupie. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dnia 296g.

Wózki dziecięce, autka drewniane autka koszykowe, cześci, ceratowe spacerówki, na łożyskach meblowe gnie i oraz ławkowe polecają: Bra-cia Chojnacki Poznań Wrocławka 25. 25342g

Maszynę „Singer” krawiecko-cholewarską w bardzo dobrym stanie sprzedam. Stawski, Poznań, Umińskiego 25 m. 15. 00009g

Lisy piesaki hodowlane, same, sprzedam. Przechlewska, Czarnków, Kościuski 130, telefon 105. 88g

Uwaga wyjeżdżający zagranicę! Futro białe gronostaje okazujecie sprzedam. Poznań, Dzierżyńskiego 20, Komis. 391g

Powóz kryty w dobrym stanie sprzedam. Stróżak, Wilkowiec 1, pow. Leszno. 10351p

Sprzedam auto dla inwalidy. nowe, dwuosobowe, kryte. Pieliowski, Krzyż Wlkp., Bieruta 32. 10355p

Majeranek tarty w większych ilościach sprzedam, Roman Piwoński, Grodzisk Wlkp., ul. Lamana 5. 10354p

Kosiarke w dobrym stanie spiesznie sprzedam. Chojnacki, Paprów 149, 1,5 kilometry od stacji kolejowej Nowy Tomys. 10357p

Maszynę do szpuntowania desek sprzedam. Brzeziński, Gdynia, Pomorska 5, telefon 33-61. 10484p

Wózek koszykowy w dobrym stanie tanio sprzedam. Poznań, Marcinkowskiego 16 m. 12. 244g

Becki dębowe sprzedam, Poznań, ul. Grunwaldzka 43 m. 8. 231g

Maria Jarzębowska
Dnia 5 stycznia 1957 r. zmarła, opatrzona Sakramentami św., moja najdroższa siostra i ciocia śp.
Pogrzeb odbędzie się w środę 9 bm. o godz. 10.45 z kaplicy cmentarza Bożego Ciała na Dębce.
W głębokim smutku pogrążona
siostra i rodzina
Poznań, Gostyń, Warszawa. 550g

Franciszka Rutkowska
Dnia 4 stycznia 1957 zmarła, opatrzona Sakramentami św., po ciężkiej chorobie, śp.
Pogrzeb odbędzie się we wtorek, dnia 8 bm. o godzinie 11.10 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.
O tym zawiadamiają
Koleżanki
454g

Edyta Bettingowa
Dnia 6 stycznia 1957 zasnęła w Bogu, po ciężkiej chorobie, moja najukochańsza żona, nasza najdroższa matka, córka, siostra, teściowa, ciocia, szwagierka i bratowa, przeżywszy lat 45, śp.
Wyprowadzenie zwłok ukochanej Zmarłej odbędzie się dzisiaj, we wtorek 8 bm. o godz. 14 z kaplicy ewangelickiej w Lesznie, przy ul. Paderewskiego, na cmentarz przy
O tym zawiadamiają pogrążeni w nieutulonym żalu i smutku
mąż, córka, syn, synowa, rodzice, rodzeństwo i rodzina
Leszno, Częstochowa, Warszawa. 468g

„RYTOSZTUKA”
SPÓŁDZIELNIA
PRZEMYSŁU LUDOWEGO I ARTYSTYCZNEGO
Poznań, Rynek Łazarski 4, telefon 630-69 i 635-42
* produkuje: biżuterię złotą, srebrną, metalową, pu-chary metalowe i kombinowane z kryształem, żetony, oznaki sportowe, pamiątki.
STARE MIASTO
Punkt usługowy: Stary Rynek 57, tel. 45-81, czynny od godz. 8-13, 15-18
* poleca usługi — złotniczo - jubilersko - rytowniczo (wyłącznie z powierzonym materiału);
* sprzedaż detaliczna: biżuterii złotej, biżuterii i galanterii srebrnej i metalowej.
* Skup srebra.
GRUNWALD
Punkt usługowy: Rynek Łazarski 4, tel. 635-42, czynny od godziny 7-15
* poleca usługi — rytownicze.
BIŻUTERIĘ ZŁOTĄ
SREBRNĄ I METALOWĄ
produkcji
Spółdzielni
Przemysłu Ludowego i Artystycznego
„RYTOSZTUKA”
Poznań, Rynek Łazarski 4
najlepiej nabyć w sklepie przy Starym Rynku nr 57 K76

Elegancki, meblowany pokój z używalnością łazienki na Łazarzu, wynajmę samotnej osobie na stanowisku. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dnia 185g.

Nieruchomości

Kamienice, wille, parcele domki w różnych dzielnicach polecam — poszukuję. Nowak, Poznań, Czerwonej Armii 26, tel. 87-95. 121g

Wille czterozłobową „komfortową, morga sadu (przedmieście Poznań) 300 000 zł. parcie 1100 m² (przy ul. Piłota) 60 000 zł. sprzedam. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dnia 372g.

Kamienicę z dwoma sklepami całość wgl. połowę oraz kilka wili, parcel sprzedam. Również poszukuję wili par-cel kamienic dla poważnych re-flektantów. Metelski Poznań Czerwonej Armii 23. 414g

Kupie zaraz wille z ogrodem, barak nadający się na warsztat w Poznaniu lub Gnieźnie, może być przedmieście (do 120 tys.). Informacji udzieli: Larus, Szczecin, Krasieński-ego 13 m. 6. K43

Sprzedam własną gospodarkę kompletną składającą się z 5 ha 68 arów. Polce, Wojska Polskiego 61. K44

Pół wili z ogrodem przy tramwaju w Poznaniu sprzedam. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dnia 120g.

Dwa duże frontowe, słoneczne pokoje z balkonem, telefonem, niekrepujące (centrum), zamienię na 2 pokoje z kuchnią. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dnia 183g.

Pokój 18 m² w spokojnym domu przy ul. Koszaka — zamienię na większy. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dnia 186g.

Wózek koszykowy w dobrym stanie tanio sprzedam. Poznań, Marcinkowskiego 16 m. 12. 244g

Becki dębowe sprzedam, Poznań, ul. Grunwaldzka 43 m. 8. 231g

Antoni Kucharczak
Dnia 6 stycznia 1957 r. zmarł mój najdroższy mąż, nasz ukochany ojciec, dziadek i pradziadek, przeżywszy lat 86 śp.
Pogrzeb odbędzie się w środę 9 bm. o godz. 10.50 z kaplicy cmentarza na Górczynie.
W głębokim smutku pogrążona
żona i rodzina
601g

Józef Karpiński
Dnia 5 stycznia 1957 zmarł śmiercią tragiczną, namaszczony Olejami św., mój najukochańszy i nigdy niezapomniany mąż, nasz drogi tatulek, brat, szwagier i zięć, śp.
Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 9 bm. o godz. 14 z domu żałoby w Opalenicy, ul. Sienkiewicza 53.
O bolesnej stracie zawiadamiają
żona z synkiem, córeczką i rodziną
465g

Mieczysław Goderski
Dnia 6 stycznia 1957 zmarł nagle, namaszczony Olejami św., mój najdroższy mąż, nasz brat szwagier i wujek, przeżywszy lat 67, śp.
Pogrzeb odbędzie się w środę 9 bm. o godz. 10.50 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.
W głębokim smutku pogrążona
żona i rodzina
Poznań, pl. Bernardyński 4. 533g

Janinie Szulcówniej
Wszystkim, którzy oddali ostatnią przysługę najdroższej naszej, niezapomnianej Zmarłej, śp.
za słowa pociechy i kwiaty składamy
SERDECZNE PODZIĘKOWANIA
matka i siostra
227g
Wielebnemu Ks. dr. Wł. Karasiewiczowi Członkom Chóru kościoła św. Wojciecha, Radzie Zakładowej W-7 HCP Krenwym, Współpracownikom, Lokatorom oraz Wszystkim Znajomym, za oddanie ostatniej przysługi i przyczynienie się do uświetnienia pogrzebu śp.
Marii Osztynowicz
oraz za okazaną życzliwość, złożone wieńce i kwiaty
SERDECZNE PODZIĘKOWANIA
kładają
córka i synowie
300g
Druk: Zakłady Graficzne im. M. Kasprzaka w Poznaniu. K-14

131 kin wąskotaśmowych

Sieć kin wąskotaśmowych w naszym województwie powiększyła się ostatnio o dwa nowe. Zainstalowano je w budynku Ochotniczej Straży Pożarnej w Stawiszynie, pow. Kalisz, oraz w budynku b. synagogi w Grabowie n/Prosną, pow. Ostrzeszów. Tak więc łącznie z kinami „Wisła” w Stawiszynie i „Prośna” w Grabowie mamy obecnie w naszym województwie ogółem 94 kina wąskotaśmowe wiejskie i 37 kin wąskotaśmowych miejskich.

W województwie poznańskim jeszcze 12 miasteczek nie posiada kina. W najbliższym czasie liczba ta zmniejszy się. Planowane jest bowiem uruchomienie kina w Krobi, (pow. Gostyn) i w Wieluniu n/Notecią, 18 bm. przybędzie jeszcze jedno kino wiejskie w Grzegorzewie, pow. Koło. (V)

Dziennie 5 tysięcy kg chleba

Powszechna Spółdzielnia Spółdzielców w Wągrowcu dokonała technicznego odbioru nowowytbudowanej piekarni przy ul. Ręgliskiej.

Wypożyczenie piekarni jest imponujące. Zainstalowano w niej szereg maszyn wyrobu krajowego, niemieckiego i austriackiego, które pracownikom ułatwią pracę. Prawie wszystkie czynności są zmechanizowane. Mieszanie ciasta, formowanie bułek czy też chleba dokonują maszyny. Nawet jest specjalne urządzenie do trzepania worków po mące. Produkcja ma wynosić około 5 ton pieczywa dziennie.

Mieszkańcy miasta Wągrowca spodziewają się, że pieczywo z nowowytbudowanej piekarni będzie odpowiedniej jakości. (KdW)

Teatr

GNIEZNO — g. 19 „Złotych królów Madagaskaru”; SZAMOTULY — „Grzesznicy bez winy” (Państw. Teatr z Gniezna); KALISZ — „W małym domku”; TUREK — „Dama Kameliowa” (Państw. Teatr z Kalisza).

w Poznaniu:

OPERA: od wtorku do czwartku — występy Lucienne Boyer, piątek — nieczynna, sobota — „Straszny dwór”, niedziela — „Śpiąca królewna”; POLSKI: od wtorku do czwartku — „Wieczór trzech królów”, od piątku do soboty — „Dom Bernardy Alba”, niedziela — „Wieczór trzech królów” i „Dom Bernardy Alba”, poniedziałek — nieczynny, NOWY: od wtorku do czwartku „Henryk IV”, od piątku do soboty — „Szkola kobiet”, niedziela — „Szkola kobiet” i „Henryk IV”, poniedziałek — nieczynny, OPERETKA POZNAŃSKA: od wtorku do niedzieli — „Wesoła wdówka”, poniedziałek — nieczynna, KOMEDIA MUZYCZNA: — od poniedziałku do czwartku — nieczynna, od piątku do niedzieli „Rozkoszna dziewczyna”, LALKI I AKTORA: — od poniedziałku do niedzieli — „Jaś i Małgosia” i „O pieśku, co chciał być szczeniakiem” (przedstawienia zamknięte), poniedziałek — nieczynny.

Kina

KALISZ — Wolność: „Vivere in pace”, Stylowe: „Czerwone i czarne”; OSTROW — Przewodnik: „Pasterka i kominarzyk”; GNIEZNO — Polonia: „Obcy ludzie”, Lech: „Julietta”; LESZNO — Sportowiec: „Zuch”

Radio

PROGRAM I

Fala 1322 m

12.10 — aud. dla wsi; 12.20 — wieś tańczy i śpiewa; 12.35 — dyskusja przed mikrofonem; 13.05 — południowy koncert zyczeń; 14 — utwory fortepianowe; 14.20 — utwory przed mikrofonem; 14.40 — pieśni rumuńskie i jugosłowiańskie; 15.05 — komunikat o stanie wód; 15.30 — walec kompozytorów polskich; 15.40 — gra duet harmonistów; 16 — z życia Zw. Radzieckiego; 16.30 — zebrane doświadczenia; 16.40 — utwory na altówkę; 17.05 aud. dla młodzieży; 17.35 — suita, oklestrowa „Mozartina”; 18 rep. literacki; 18.20 — odpowiedzi słuchaczom w sprawach międzynarodowych; 18.30 — zagadki muzyczne; 19.05 — zwiastowanie koncertu przyjaciela; 19.20 — koncert estradowy; 20 — baśń o czarodziejskiej grze i znużonym szachu; 21.30 — muzyka taneczna; 21.50 — nowości literatury światowej; 22.10 — arcydzieła muz. kameralne; 22.35 — melodie na dobranoc; 23 — ostatnie wiadomości.

Wiadomości: 5, 6, 7, 8, 12.04, 15, 19 i 21.

Mała gospodyni

Fot. Kazimierz Przychodzki

Handlowiec z Trzcianki

Ta rozmowa rozpoczyna się jak stara piosenka. Umówiam się z nim na... 8-mą, ale pociąg miał 165 minut spóźnienia. Biegłam więc na omówienie miejsce z „duszą na ramieniu”, zadając sobie pytanie: czy zastanę go jeszcze? Po rozmowie miał bowiem zaraz wyjechać w teren.

— Proszę, pana — zwróciłam się do napotkanego na korytarzu pracownika. Umówiam się z prezesem

Hudowiczem. Przyjechałam z Poznania. Czy prezes jeszcze nie wyjechał?

Poszedł dowiedzieć się. Dłuższy czas nie wracał. — O, idzie — zawołał wreszcie, wskazując mężczyznę na zakręcie chodnika. Odetchnęłam.

Czesław Hudowicz, prezes PZGS w Trzciance, wracał właśnie z dworca, gdzie czekał na moje przybycie.

— Musiałbym mieć mój motor, żeby za Panią nadążyć — dodał, po przywitaniu się.

— Przesada. Ale czyżby Pan był entuzjastą sportu motorowego?

— Owszem. Organizowałem swego czasu Moto-Klub w Szamotułach. Nie mniej od motorów pasjonuje mnie jednak handel. W Trzciance pracuję 5 lat. Muszę się pochwalić, bo GS tego powiatu — kiedyś deficytowe, od dwu lat pracują z zyskami.

— W jaki sposób udało się wam tutaj osiągnąć takie wyniki?

— Przede wszystkim przez zlikwidowanie spółdzielni nierentownych i łączenie słabych w spółdzielnię rejonową. Właśnie obecnie łączymy u nas w Trzciance — trzy słabe w jedną silną spółdzielnię. Taka polityka pozwala na zlikwidowanie przerostów administracyjnych i przerzucenie pracowników do pracy operatywnej. Oprócz handlu interesuje mnie w ogóle spółdzielczość wszelkich form oraz rolnictwo. Pewnie dlatego moją kandydaturę wysunęli spółdzielcy i ZSL.

— Co Pana szczególnie interesuje z zagadnień rolnych...

— Moim drugim „konikiem”, obok motoru, jest... ogród. (Muszę dodać, że mam właściwie 3 domy. Sam mieszkam w Trzciance, żona we Wronkach, a rodzice w Szamotułach). Mam więc ogród, który z zamilowaniem uprawiam. Posiadam inspeksy, sam hoduję wysadki i próbuję różnych doświadczeń. A co się tyczy moich zainteresowań ogólniejszych — rolniczych, chodzi mi o problem cen, obrotu ziemiołopami, oraz zagadnienia stepowania terenów nadnotekich.

— Te sprawy włączyłby Pan niewątpliwie do swego „programu” poselskiego?

— Tak, jednak musiałbym go rozszerzyć o gospodarkę leśną. Przecież widzę, jak w lasach naszych wycina się drzewa już nawet tej grubości — Hudowicz zakreślił palcami koło o średnicy mniej więcej 20 cm.

— A więc rolnictwo, leśnictwo, ogrodnictwo?

— Tak, to znaczy sprawy wsi — zawsze mi bliskie. Ojciec był pracownikiem w ma-

Trybuna Wyborcza

Nasi kandydaci

MIROSLAW FOLTYNOWICZ

jest najmłodszym prawdomównie kandydatem na posła w Wielkopolsce. Urodził się w 1928 r.

w Pogorzeli, pow. Krotoszyn, jako syn rolnika. Po ukończeniu Liceum Pedagogicznego rozpoczął w 1947 r. pracę w zawodzie nauczycielskim. Ukończywszy w 1952 r. wyższy kurs w Poznaniu, został przeniesiony do szkoły średniej w Ostrzeszowie, skąd przeniósł się do równoimennego Liceum w Kozminie; tam do obecnej chwili pracuje, studiując zaocznie na Wydziale Szkole Pedagogicznej w Krakowie.

Od 1947 r. Mirosław Foltynowicz pracował w harcerstwie. Po słynnym zjednoczeniu ruchu młodzieżowego nie odsunął się jednak od pracy. Wykazywał i wykazuje da-

lej wiele troski o moralne i patriotyczne wychowanie młodzieży nie tylko w Liceum, ale i poza jego murami. Jest czynnym członkiem ZNP. Stałe zamieszkuje w Pogorzeli.

Trzeba dodać, że młody nauczyciel interesuje się żywo wszelkimi formami spółdzielczości wiejskiej. Od kilku lat jest wybierany do samorządu przy Gminnej Spółdzielni, jest członkiem Powiatowej Rady Spółdzielczej przy PZGS w Krotoszynie. Foltynowicz jest bezpartyjny. (K)

EDMUND KUBASIK

nauczyciel z gromady Kaliszko w Kaliskiej, powiat Ostrzeszów, urodził się w roku 1912 w Grabowie nad Prosną. Seminarium nauczycielskie skończył w

Ostrzeszowie i następnie po odbyciu służby wojskowej w Gnieźnie i Pleszewie uczył do wybuchu wojny w szkołach wiejskich w powiecie ostrzeszowskim i ostrowskim. Bierze czynny udział w kampanii wrześniowej jako dowódca plutonu piechoty. W okresie wojny przebywał w niewoli.

Po wyzwoleniu obejmował stanowisko kierownika siedmioklasowej szkoły powszechnej w Kaliszku w Kaliskiej, gdzie pracuje do dziś. Znany go okoliczni chłopcy i mieszkańcy powiatu jako mistrzowskiego działacza społeczno-politycznego, propagatora wiedzy rolniczej oraz wzorowego nauczyciela i kierownika szkoły. Dzięki wysiłkom Kubasika Kaliszko otrzymało nową dużą szkołę. (czm)

LUDWIK SZYMONIAK

Ceniony działacz Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego i spółdzielczości samopomocowej, chłop indywidualny z Sobótki, pow. Ostrow, urodził się w 1900 r. Od

przed wojną bierze czynny udział w ruchu ludowym organizując kółka rolnicze, a po wojnie spółdzielcze placówki ZSCh, oraz działa w PSL-lewicy. Jako chłopski działacz spółdzielczy, Szymoniak jest szeroko znany poza terenem powiatu ostrowskiego, stąd też jego właśnie wysu-

nił członkowie ZSL i spółdzielcy okręgu swego kandydata. Posiada szereg odznaczeń za działalność społeczną. Obecnie Szymoniak jest przewodniczącym Powiatowej Rady Spółdzielczej przy PZGS Ostrow oraz pełni inne odpowiedzialne funkcje w spółdzielczości. W Zjednoczonym Stronnictwie Ludowym spełnia odpowiedzialne zadania, jako członek Powiatowego Komitetu ZSL w Ostrowie. (czm)

TUR w Jarocinie

W wielu wypadkach związki zawodowe nie spełniają właściwie swej roli, szczególnie w dziedzinie szerzenia wiedzy w środowisku robotniczym. Stąd też reaktywowanie działalności TUR uznali za konieczne zebrać w dniu 5 bm. działacze społeczni w Jarocinie.

Dla skoordynowania prac dokonano wyboru Zarządu Oddziału Powiatowego powierzając funkcję przewodniczącego znanemu z poprzedniej działalności Józefowi Sołtysiakowi. Na zastępcę przewodniczącego wybrano dyrektora Liceum Ogólnokształcącego — Edwarda Nowickiego, sekretarzem został prof. Tadeusz Gibasiewicz, a skarbnikiem Zbigniew Trąpczyński. Wkrótce powołany zostanie zespół prelegentów. (A. K.)

Kino odwiedzi 25 wiosek

Jak informuje Oddział Kultury, Okręgowy Zarząd Kin zaplanował w powiecie szamotulskim zwiększenie ilości wyjazdów kina objazdowego. W styczniu filmy będą wyświetlane w 25 miejscowościach, a więc plan kina wzrósł o 50 proc. w porównaniu do roku ubiegłego. (SH)

Ze sportu

Wielkopolscy bokserzy przed ostatecznym egzaminem

Bardzo zacięta walka toczy się w szybko zbliżających się ku końcowi rozgrywkach o mistrzostwo I i II ligi bokserkiej. Do zakończenia ich pozostały jeszcze trzy kolejki spotkań, które zadecydują, kto będzie dzierzył tytuł mistrza Polski oraz jakie zespoły będą musiały pożegnać się z naszą bokserką ekstraklasą.

O ile nie mamy wątpliwości, że warszawski CWKS, grupujący w swoich szeregach najlepszych krajowych pięściarzy zdobyłby zaszczytny tytuł mistrza Polski na rok 1957, to co do dalszych miejsc musimy stwierdzić, że sytuacja jest jeszcze nie wyjaśniona.

Po ostatniej niedzielnej porażce w Bielsku (20:0-wo), dotychczasowy wicelider rozgrywek — kaliska Prośna spadła na czwartą pozycję z równym stosunkiem punktów jak Gwardia—Gdańsk, która zajmuje trzecią pozycję i dzieli ją od zajmującej II miejsce Sparty—Bielsko 1 pkt. Drugi poznański zespół — Warta wywiodła z Bydgoszczy cenny punkt remisując z tamtejszym CWKS 10:10. Bokserzy Warty walczyli bardzo ambitnie, wiedząc, że każdy nieomal punkt decyduje o przyszłych losach ich drużyny. W spotkaniu tym najlepiej wypadli Manelski i Wytyk, którzy wygrali swe walki przed czasem. Pierwszy przez ko w III starciu z Białym, drugi w I starciu przez tko z Kankowskim. Porywającą walkę stoczył również Smolarek, który zremisował z dobrym Wielgoszem.

Zdobycie punktu w Bydgoszczy zostało powitane przez kibiców Warty westchnieniem ulgi. Czy Warciarze utrzymają się w lidze? Doprawdy — trudno na to odpowiedzieć. Należy jednak stwierdzić, że „Zieloni” nie są zupełnie bez szans. Mają oni do rozegrania jeszcze dwa spotkania u siebie — z warszawską Gwardią oraz rewalacją Pogonią Szczecin, która pokonała u siebie 100-procentowego faworyta rozgrywek — CWKS-W-wa 11:9. Niewątpliwie na dalsze losy Warty będzie miało decydujący wpływ spotkanie dwóch wielkopolskich rywali — Prośny—Kalisz i Warty.

Bardzo przyjemnie przedstawia się dla poznaniaków sytuacja w II lidze. Po zwy-

cięstwie nad Stalą-Stalowa Wola 14:6 poznański Budowlani są nieomal pewnym kandydatem do awansu. Dobrą pozycję zajmują również kaliscy Włókniarze, którzy remisując z Budowlanymi — W-wa 10:10, uplasowali się na III miejscu w tabeli rozgrywek (of)

Uwaga, piłkarze!

Sekcja Piłki Nożnej przy WKKF w Poznaniu komunikuje, że w niedzielę, dnia 13 stycznia 1957 roku, o godzinie 10 rano w pierwszym terminie nastąpi reaktywowanie Poznańskiego Okręgowego Związku Piłki Nożnej w Poznaniu.

W dniu tym odbędzie się sprawozdawczo-wyborcze zebranie Sekcji Piłki Nożnej przy WKKF w Poznaniu.

W wypadku niewystarczającej ilości członków odbędzie się zebranie w drugim terminie o godzinie 10.30 rano.

Miejsce obrad: sala świetlicowa Prezydium WRN w Poznaniu — plac Kolegiacki nr 17.

Poznański Okręgowy Związek Piłki Nożnej (w organizacji) wzywa koła sportowe, które zamierzają przeprowadzić reaktywowanie klubów sportowych istniejących w latach 1948—1950 o zgłoszenie tych klubów pod adresem: Sekcja Piłki Nożnej Wojewódzkiego Komitetu Kultury Fizycznej, Poznań, plac Kolegiacki 17, w nieprzekraczalnym terminie do dnia 5 stycznia 1957 roku.

W powyższym terminie koła sportowe zobowiązane są zgłosić również pod powyższym adresem przewidziane zmiany organizacyjne (łącznie się kół).

Krótko

• Doroczny wyścig kolarski dookoła Egiptu, w którym weźmie również udział drużyna Polska, rozpocznie się w dniu 12 br. Dystans wyścigu wynosi 1581 km i składa się z 13 etapów. Barw Polski bronić będą: Grabowski, Bednyski, Pancek, Paradowski i Woźniak.

• Polska zgłosiła swój udział w tegorocznych rozgrywkach o Puchar Davisa.

• Znany pięściarz węgierski Laszlo Papp, trzykrotny mistrz olimpijski, postanowił przejść na zawodowstwo. W tym celu uda się wraz ze swoim trenerem do Stanów Zjednoczonych.

• Najlepsze polskie narciarki udały się na międzynarodowe zawody w Grindelwald (Szwajcaria).

• Z chwilą reaktywowania znanego przed wojną Bydgoskiego Towarzystwa Wioślarskiego — zawodnicy AZS z Teodorem Kocerą na czele, zasila szeregi BTW.

• Do tegorocznych mistrzostw świata w hokeju na lodzie, które odbędą się w Moskwie od 24 lutego do 4 marca br., zgłosiły się na razie tylko cztery zespoły wraz z Polską. Austria i Szwajcaria zrezygnowały z udziału. Brak wiadomości o Kanadzie, USA, Szwecji i in. Polscy hokeiści, przygotowując się do mistrzostw, rozegrają w dniach 10 i 12 bm. dwa mecze z pierwszą reprezentacją ZSRR w Moskwie.

• Polskie koszykarki, po zakończeniu rozgrywek ligowych wyjechały do Chin, gdzie stoczą ogółem siedem spotkań, m. in. w Pekinie, Tien-Sinie i Szanghaju. Jest to już druga gościna naszych koszykarek w Chińskiej Republice Ludowej.

• Znany skoczek poznańskiego AZS, Skupny, jest w doskonałej formie. Podczas zawodów LZS poprawił własny rekord Polski w hali, uzyskując wysokość 1,95 m.

• Koszykarze rawickiego Kolejarza pokonali w meczu o mistrzostwo III ligi Spartę Poznań 51:40, a koszykarki AZS zwyciężyły „Zielonych” z Zielonej Góry 47:38.

• Nie powiodło się koszykarkom Warty w meczu z zabrską Unią. Pomimo dobrej gry uległy celniej strzelającej do kosza drużynie gości 38:45.

• Pod dobrymi auspiciami rozpoczęli sezon szczyplniacy poznańskiego AZS. W dwóch towarzyskich spotkaniach w szczyplniaku 7-osobowym pokonali Brdę z Bydgoszczy 21:0 oraz w rewanżowym, bardzo ciekawym pojedynku 13:10.